

பூவரசு

Poovarasu.

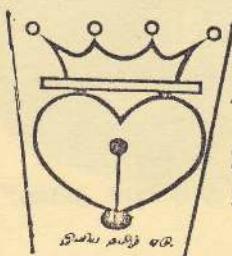
பங்குனி-சித்திரை 1996

März-April

மனதில் உறுதி வேண்டும்
வரக்கிளிலே இனிமலை வேண்டும்
'நினைவு நல்லது வேண்டும்'
நெருங்கிண பொருள் கைய்யட வேண்டும்

— பாரத

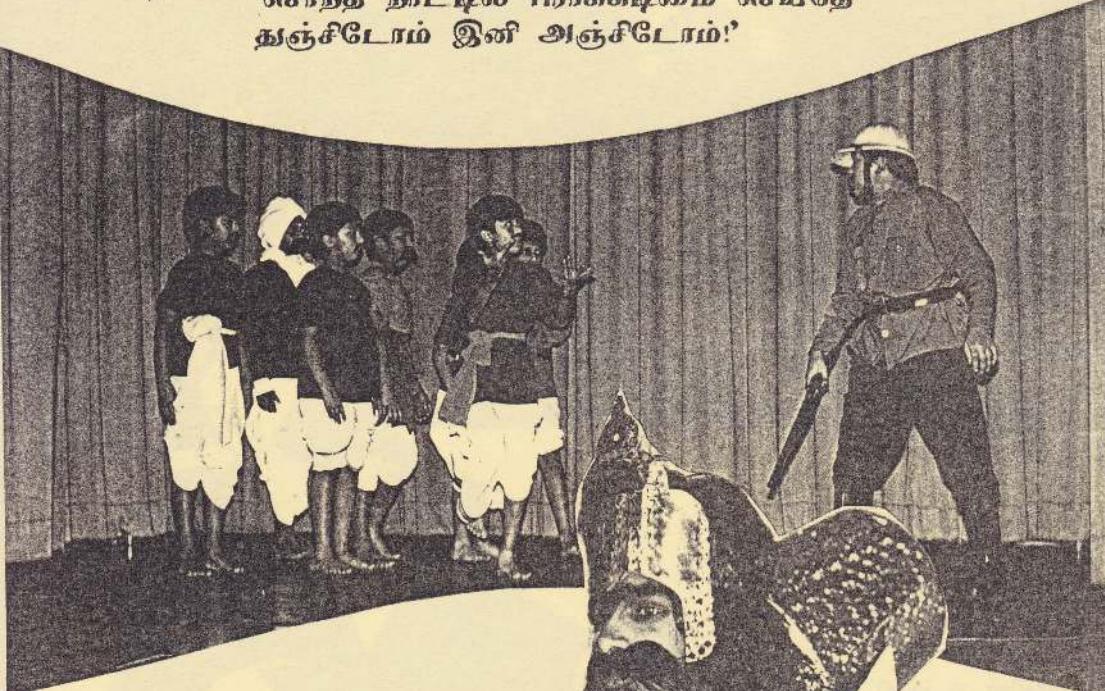
இனிய தமிழ் ஏடு
இடு திங்கள் ஒன்று.

கனம், இவ்விதியை முறை.

"நினைவு நல்லது
வேண்டும்!"

-இதைநடவடிக்கை.

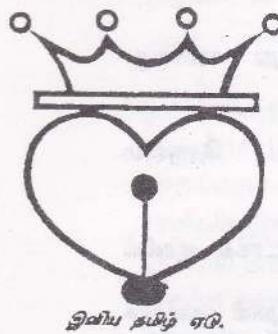
'செரந்த நட்டில் பயர்க்காற்றுமை செய்தே
துஞ்சிடோம் இனி அஞ்சிடோம்!'

'காலத்தின் தலைவன் நான்
உங்கள் கதைகளின் முடிவும் நான்!'

பூவரசு

POOVARASU.
TAMILISCHE KULTUR MAGAZIN

ஓமஸ தமிழ் ஏற.

இனிய தமிழ் ஏழு.
இரு தீங்கள் ஒன்று.

இதழ்: 38
பங்குணி-சித்திரை 1996

உள்ளே....

கலிஞர் கண்ணதாசன்
வெள்ளையுர் வாள்ளன்னா
யிலான்
மகிளகண்டன்
திராஜன் முநூகவேஷன்
பவன் கணபதியின்றை
விழுமா சுயவேந்திரன்
க. ஜோர்ஜ்
வி. ஜி. வரதராஜா
கோசல்யா சொர்ணவிங்கம்
போகன்
தோயாஸ்வல்
திந்துபகேஷ்

Poovarasu
Sinniah maheswaran,
Otto Brenner Allee 56,
28325 Bremen,
Germany.

உலகமே நம் இல்லம்
உள்ளமெல்லாம் நம் சொட்டும்.

பாற்றுறை விடைத்திரு.

ந் தீரும்பது
வாடகை வீடு.

நாமெல்லாம் தினசரி மூச்சு விடுகிறோம்.

ஆனால் இன்றைக்கு நான் மூச்சவிட்டேன் என்று யாராவது பெருமை பேசுகிறோமா?

நாம் தினசரி சாப்பிடுகிறோம்.

இன்றைக்கு நான் சாப்பிட்டேன் என்று யாராவது பெருமை பேசுகிறோமா?

நாம்தினசரி உறங்குகிறோம்.

இன்றைக்கு நான் உறங்கினேன் என்று யாராவது உரந்த குரலில் சொல்கிறோமா?

பலநாள் மூச்சவிட்ட திணநியலன் திட்டிரென்று ஒருநாள் நன்றாக மூச்சவிட்டால், இன்று நான் நன்றாக மூச்சவிட்டேன் என்று பெருமைய்படுகிறான். சாப்பிடமுடியாதவனும் தூங்க முடியாதவனும் அப்படியே.

விஷயம் சிறிதாக இருந்தாலும் கிடைக்காமலே இருந்து ஒருநாள் கிடைத்துவிட்டால் அது மிகவும் பெரியதாகி விடுகிறது.

சந்தர்ப்பங்களை முக்கியமாக்கவானால்ல.

சில குதிரைகள் பந்தயத்தில் ஒடுகின்றன.

சில போர்க் குதிரைகளாகின்றன. சில ஜட்காவண்டி இழுக்கின்றன. சில தெருவில் அலைகின்றன.

தெருக்குதிரைக்குப் பந்தயவாய்ப்புக் கிடைத்துவிட்டால் அது ஆயுள் முழுக்க அதையே பேசும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பங்களை எவ்வளவும் தானே உண்டாக்கிக் கொள்ள முடிவதில்லை. எந்தமாறும் தான் விரும்பியாடி காய்ப்பதில்லை. எந்த நிலமும் தான் விரும்பியாடி மழையை உண்டாக்குவதில்லை. அதை 'அதிர்ஷ்டம்' என்று சொல்லுகின்கள் 'வாய்ப்பு' என்று கூறுகின்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் அழையுங்கள்.

தர்மசத்திரத்தின் தர்மகர்த்தாவே அந்தச் சாப்பாட்டை நமக்கு வழங்குகிறான் இதிலே மனிதன் நான் என்றுபோச என்ன இருக்கிறது? மனிதன் வெறும் மறம். அந்த மாத்தின் அசைவுகளுக்குத் தெய்வக்காற்றே காரணம்.

துப்பில்லாத படகு கரைகேரவதும் உண்டுபிரம்மாண்டமான இயந்திரக் கப்ஸ்கள் மூழ்கிவிடுவதும் என்டு. சகவரன் எதை எப்படி வகுக்கிறான் என்பது யாருக்குத் தெரியும்?

எனக்குப் பிரியமான உணவை உடம்பு ஏற்றுக் கொள்ளமறுத்தால் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணவில்தான் பிரியம் வைக்கவேண்டி வருகிறது.

நாட்பட நாட்பட சூத்தாட்டரங்கத்தின் எல்லைகள் கருங்குகின்றன. சிலரது வாழ்க்கையில் அவை விரிவடைகின்றன.

கடலில் கலந்துவிட்ட நண்ணீருக்காகக் கங்கை நதி அழுமுடியாது. நிலத்தில் உதிர்ந்துவிட்ட இலைகளுக்காக மரம் துக்கம்கொண்டாட முடியாது. இறைவன் அளிக்கின்ற வாய்ப்புக்களைக்கொண்டே நமது இயக்கங்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

உற்சாகமற்ற வாழ்க்கையின் நடுவே திடீரென்று ஒரு பிரமாதமான உற்சாகம் வருகின்றது.

இன்றைய்பொழுது பிரமாதம் என்று அப்போது சொல்லத் தோன்றுகிறது. எந்த நட்சத்திம் இடம் மாறிற்றோ யார் கண்டது? தினந்தோறும் சுகானா படிய பாகவதருக்கு திடீரென்று ஒருநாள் ஆனந்த பைரவியின் ககமே ககம் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இறைவனின் ஸ்வைகள் விவிரிக்கமுடியாதவை. நினைவுகளின் மயக்கத்தில் மனிதர்கள் குறுக்கும் நெடுக்கமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் வித்துக்குத் தப்பி விடுகிறார்கள். சிலர் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். நப்பியவர்கள் தங்கள் திறமை என்று கருதுகிறார்கள் சிக்கியவர்களோ கடவுள் சொல்ல என்கிறார்கள்.

இரண்டு நிலைகளுமே ஒருவனது இயக்கம் என்பதை மறந்து போகிறார்கள் காலங்களின் கதி எங்கேயோ நினையிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கர்மம் மட்டுமே நமக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அழுவதற்கும் சிரிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவரவர்கள் நேரத்தின்படி அவை வருகின்றன.

எல்லாம் நானே என்பதை அறிந்தவன் மயந்கமாட்டான் என்றான் பகவான்.கீதையிலே. பதலியில் இருக்கும்போது இது புரியாதுபதவி பறிபோகின்றவனுக்குப் புரியும். அவன் நாத்திகனாக இருந்தால் அவன் மஹாவிக்குப் புரியும். ரகசியமாகவாவது முருகனுக்கு இரண்டு தேங்காயை உடைத்துவிட்டு அவன் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறாள்.

சக்கரத்தில் ஓடத் தொடங்கியவன் கற்றிச் சுற்றி ஒன் இடத்தில் வந்து நிர்க்கவேண்டும். நான் இப்போது எதைத் தொட்டாலும் இங்கேதான் வந்து நிற்கிறேன். எனது அனுபவம் இதை அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்துகிறது.

எதை விரும்புகிறாயோ அதை ஒருகட்டத்தில் வெறுப்பாய். எதை வெறுக்கிறாயோ அதை ஒருகட்டத்தில் விரும்புவாய். நீ ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தாலும் தரையில் உட்கார்ந்தாலும் இரண்டும் அவன் கொடுத்ததே.

— கவிஞர் கண்ணதாசன்.
(நம்பிக்கை மஸ்கள் நூலிலிருந்து)

அன்பு மலர்கள்

“....இலக்கிய உலகிற்கு பூவாச சஞ்சிகைமூலம் தாங்கள் ஆற்றிவரும் அநும்பணிகள் வியக்கத் தக்கவை. தேசத்தின் நேசத்தை நெஞ்சில் இருத்தி அயராது உழைக்கும் உங்கள் இலக்கியப்பணி, இலட்சிய ஈடேற்றம்பெற எனது வாழ்த்துக்கள். பூவரசின் ஜந்தாம் ஆண்டின் சிறப்பிதழ் பிரமாதம்....!”

— ப. பகபதிராஜா,
(மூர்ப்பெற்றால், ஜெர்மனி)

ஐந்தாண்நிமயத்துக்குள்
ஆக்கங்கள் மிகப்பலவாய்
நாற்றுகையும் பரந்துவாழும்
நம்பிய மக்களுக்கு
பூரகளின் மழுயினிலே
அன்புறவில் ஏங்கமத்து
ஐய்ந்துகள் பல ஆளாழும்
அக்களியா ஒளிகளினக்காய்
ஏற்றுக்கிணாய் குமிழ்த்திபும்
புது உ வகுக் கணவுர சே
என்னிற்னிற்னிறும் நீவாழு
வாழுத்துக்கேள் வாழுவின்று!

அறிவியலாய் நத்துவமாய்
ஆராவது ஆண்டுகளிலே
அடியருத்து அன்பு சே
செந்துமிகூச் சிந்தி நீ
அன்களையாம் எம் அருள்தாயின்
கருதை பிபற்று
சீருடும் சிறப்புடும்
வளங்கிறுவாய் சிறப்புமலரை
வளமாக நுவராக
மஹர்சுவை இதழ்கள் பரப்ப
மனம்நிறைந்து வரஷ்டத்துக்கிள்ளூர்
இயியதமிழ் பூவரசீ!

— திருமதி ஜெயா நடேசன்

ஸ்தார வாழ்ந்துகிறேன்!

ஏவது ஆண்டு நிறைவு செய்யும்
இனிய பூரச இந்முக்கு

புலம்பெயர்ந்த நமிழ்மக்களுக்கு 'பூரச' இந்தி ஊராக
ஆற்றிவரும் இலக்கியப்பணியானது நமிழுரகன் மத்தியில்
மகிழ்ச்சைக்கிகாருக்கின்றது.

பொருளில்லைக்கலாச்சாரம் மண்பாடுபோன்ற எவது இனத்தின்
அகையாளங்கள் அழிந்துபோகாமல் பாதுகாப்பதில் இந்த இந்தி
ஆற்றிவரும் சாதாரணகள் பாராட்டுக்குரியசையொடு வரவாற்றியும்
நீச்சயம் ஒடும்பெழும்.

நமிழுரகன் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பல சஞ்சிகைகள் விவரிக்கிறும்
கூட அவற்றில் நொழுப்பும்மத்தையில் பூரச விவரிக்கின்று
கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது...

இன்று எம் சமூகங்கள் உயிரைட்டுமையை இழுந்து முகமரிக்கொ
இழுந்து இவ்வங்களை இழுந்து கல்லூரிம் முனிசிபல் மனவையிலும்
காடுகளிலும் மகூயிலும் பணியிலும் வாழ்வதை இழுந்து
அவலவாழ்வோடு பொராட்கிகாண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும்
இச்சந்தரப்பத்தில் நினைவு கூறுகிறாம்...

எந்திகாலத்தில் இவக்கியப்பணியோடு நாயக மக்களுக்கு உறவும்
பல்ளைறு நு வழக்கைகளில் ஈருபு நொய்து வாழ்ந்துகிறேன்.

ஏவது ஆண்டு நிறைவுவிழா சீர்ப்புற மனமார வாழ்ந்துகிறேன்....

அன்புக்குப்பிய...
வ.சிவராசா
ஆசிரியர், "மண்" சஞ்சிகை

பூரச தொடர்ந்து கிடைக்கிறது.
ஐந்தாவதாண்டை நிறைவு செய்திருக்கும் பூரச
இன்னும் பல்லாண்டு காலங்களுக்கு
தன் கலை இலக்கியப் பணிகளைத் தொடரவேண்டுமென
மனப்பூர்வமாக வாழ்ந்துகிறேன்!

வி.ஆண்ட்.
(லண்டன்)

பூவரக வ்வது ஆண்டு மஸர் கிடைக்கப்பெற்றோம். அதில் நாஞ்சார் வீடு மிகவும் நன்றாக இருந்தது ஆனால் புளிக்கொடியின் புதியயரி Super! தமிழர்களின் வீரப் பறம்பரையை அறியாத ஸில்ர்தான் இங்கும் புளிகள் என்றதும் இயக்கம் என்றாலும் ஒதுங்குவிறாக்கள். அவர்கள்தான் இந்தக் கட்டுரையை நிச்சயாக வாசிக்கவேண்டும்புதிய சங்கத்தமிழும் புதிய பழங்குடுமரங்களை எழுதிக்கொண்டிருப்பது உண்மைதான் திரு வீ.ஆர்.வரதாஜா எழுதிய ஒவ்வொரு வசனமும் எங்களுக்குப் புத்துணர்வைத் தருகிறது. இப்படை நோற்கின் எப்படை வெல்லும் இது ஆயிரத்தில் ஒருவார்த்தை.

லக்ஷி சந்திரபாலன்
கண்டா.

பூவரக இதழ் முதற்றடவையாக இப்போதுதான் எனக்குக்கிடைத்தது. வாசித்து மசிற்ந்தேன். அத்தனை அமசங்களும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. நான் நற்போது கிழக்கு ஜேர்மனியிலுள்ள நியெல்கி நகரில் இருக்கிறேன். நொட்டந்து பூவரக இதழை அனுப்பிவையீர்களேன நானும் இங்குள்ளனது நண்பர்களும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

புதிய வாசகன்
ஏ.காந்தன்.

அடுத்த இதழில்

திரு பாசைசூரி யேகதாசன் அவர்களது தலைமையில்
பூவரக வ்வது ஆண்டுநிறைவுக்
தலை இலக்கிய மாலையில் இடம்பெற்ற
'கௌவை தலையுறையை எழுந்துவா சொல்கின்றேன்'
கவியரங்கக் கவிஞர்கள்!

ஷங்கிக்கட்டு கோவில்பிது

முந்துவந்த பச்சைக்கிளியே...
சொல்லு..!
பற்றிவேறியும் என்
தாம்மன் மற்றி செய்தி
சொல்லு..!
ஆற்றும்கூரா-ஆலாமாய்...
அன்று...

வாழ்ந்தமக்கள்... இன்று
அடிக்கும் புயல் காற்றினிலை...
அணவும் சுருகனாகே நோ?/
என்று நீயும் சொல்லு... இந்த
உலக்நிய நீயும் சொல்லு!..

உ-மீராவே! தாய்யை
உயிர்ந்துகொன்று என்னை
உ-மீராக் கண்ண் வாய்வறி
எதிரிமூடு.. கப்பல்லேநிக்கும்
எம்மாவர் மூடு பெருமை
ஞோல்லு!.. எம்க்கன்றிய
நீயும் சொல்லு!

குண்டு மனுமுனிச் கீழே
குந்தியிருந்த கணமும்
கண் ஆறந்தா(து)..
தாய் மன்னைக் காக்கும்
மறவர் செய்தி சொல்லு! செந்த
மனக்குக்காக உ மிகொடுக்
மாங்கிர் கால்த சொல்லு...இந்த
உலகமுறியச் சொல்லு!..!

புச்சி-சூதீஸ்ய

உயல்லு.

பாட்டமரப் போந்தேன்றில்
பதங்கி நீயும் இருந்தபோது, உ-கன

பற்றிவந்த என் பாட்டன்பீரா
பஞ்சக்கையிலே கீட்க்கும் நாளில்...தமிழன்
கங்காடு காலும் காத்து
பாட்டு உ-னாலுடும் நூற்றென்றில்
பாப்புவோன் போட்டு குன்று
பாட்டன் பாட்டு உ மினார்
பாய்த்த் கலையைக்கறு..
இந்தப் பாறிய நீயும் காறு!

சட்டங்களைப் போட்டு...
காத்தை சுந்தத் தத்தி மாடி...
பக்தவினாக் குறல்வைனைய
பாய்வித்தான் புரித்து ஒரும்
புத்தகளின் ஆட்டிருறி...
இந்த புவியியிய நீயும்
பந்து முந்து கூறு...கிளியே
பலவியிய நீயும் பந்து பற்று கூடு.
வேலங்களேயுர்
போன்னங்களா.

எழிலனின்.....

சத்தியத்தின் குவடுகள்

குவடு நான்கு

சனநாயக பலவீனமும் சமூகத் தலைவர்களும்

சனநாயக அமைப்பு முறையிலே வாக்களிப்பு எனபதானது, ஒரு தனிநபர் உர்மையாச இருக்கின்றது. அந்த உர்மையானது, ஒரு நாட்டின் தலைவர்த்தை, ஒரு இனத்தின் தலைவர்த்தையே நிர்ஜனயக்கும் போர்டில் வாய்ந்ததாகவும் கணிசிக்கப்படுகின்றது. அதன் சக்தியின் வெளிப்பாடு ஒரு தேசத்தின் தலைவர்த்தையே தலைச்சூக மாற்றிப் போடுவிடும் பேராட்டில் மிக்கதாகவருப்பதாக சரித்திரும் அவதானித்திருக்கின்றது.

இலக்கை, இந்திய சனநாயக வீதிகளில் பாமர மக்களின் அடிப்பாமையை, பாத்த அரசியல்வாதிகளும் சலைக்குத்தாத்தாக்களும் துவிப்பிரயோகம் செய்ய முட்பட்டதன் விளைவாகவே சனநாயகம் ஒரு கேலிக்குத்தாக, ஜந்தாண்பூச்சிகளுக்கொரு தட்டவை ஒரு சட்டி ஏமாற்றும் கலையாக மறுவரு எடுத்து நிர்க்கின்றது அங்கெல்லாம் நிதிக்கான குரலெழுப்புதலில் வீறிப்பு ஏற்படத்துவங்கியிருக்கிற இந்தக் காலகட்ட உணர்வு மட்டும் இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே சரியாக அரசியலிலிருப்பதவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் மக்களின் அறியாக்கமையைப் பலவிதங்களில் அகற்றவிட வாய்ப்பேற்பட்டிருந்திருக்கும். ஆனால் கல்வியின பங்களிப்பிற்கு பண்க்காரர்களே சிசாந்தக்காரர் எனபதான மானையைச் செபற்றக்கூடியாகப் பதித்துவைத்து இருந்த முதலாளித்துவம், ஆனால் வர்க்கமாக சனநாயகப்போன்றவையில் பரப்பி வந்தது

அதேன் தாக்கமே சுயநல்த்தின் வெற்றிக்களமாக அரசியலாங்கினை ஆக்கி வைத்திருக்கின்றது.

தெளிவாகச் சீந்திக்க முடியாத பலவீனமுள்ள பாமரரை அரைகுறைச் சமூக சேவகர்கள்கூட அதீகாரர்களைப் போல கட்டியாள முடிந்தது ஒரு கோவிலை அல்லது ஒரு மண்டபத்தைக் கட்டிக் கொள்ள பணம் சேகரித்துவிட்டதும் ஒரு பீரபல்யமான தீரைப்பட நடிகளீன் அறிமுகம் உள்ளவனும்கூட ஏதோ பெரிய சாதனங்களை அல்லது சமூக சேவகனாக மக்கள் மூன் பவன் வர முடிந்தது அவனை அப்பாவிச் சமூகம் தலைவனாகவும் தெய்வமாகவும் கூட வரித்து வழிபாடு முற்படுமெனவிற்கு அறியாமையை அரசியல்வாதிகள் பயன்படுத்த முடிந்ததென்பதனால் புத்தீசுவீகளீன் சீந்தனையில் இந்தப் போலி சனநாயக நாடகம் ஒரு கேலிக்குரிப் விடயாகப்பட்டிருப் போனது.

தவிர்க்க முடியாத நிலையிலே பீழையோடு நின்று சரியை மீட்கப் பாருபட வேண்டிய நிலைகள் ஏற்படுவதுண்டு. அதுவும் சரி வராவிடில்தான் சனநாயகக் காவலாளிகளைப்போர் எந்த ஆயுதத்தைத் தமிழகம் காத்துக்கொள்ளப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்படுகின்றனரோ அதே ஆயுதத்தை எடுத்து அவர்களுக்கே பாடம் புகட்ட மக்களீன் மத்தீயிலிருக்கும் சீந்தனைவாதிகள் முடிவெழுக்கிறார்கள். நியாயமற்ற அடிப்படையில் பதவி வகிப்பவனுக்கு தன் பதவீயை விட்டிருக் கொடுக்க மனம் வராது காரணம், அதை ஒரு தடவை இபுந்துவிட்டால் மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ முடியாதோ என்ற அச்சம் அவன் மனத்தினை ஆக்கிரமித்து இருப்பதுதான். இதனால் அவன் தன் நிலைக்குப் பங்கம் வரும் குழநிலைக்காலத் தவிர்த்துக் கொள்ள பல வழிகளையும் நாடும் நிர்ப்பந்த நிலையை அடைகின்றான். இந்த பலவீனமானது அவனை நியாயத்தை மறுக்கத் தூண்டிக்கின்றது. நீதியை மறைக்கத் துணிப் பைக்கின்றது. இந்தச் சூழ்நிலை இன்றுதான் என்பதுல்ல. அன்றேகூட அப்படியோதான் இருந்து வந்திருக்கின்றதென்பது வேடுக்கையல்ல; வேதனைக்குரிய விடயம். ஆம் சரித்திரம் தீரும்பத்திரும்ப எழுதப்படுகின்றது என்பதே உண்மை. தென்னாப்ரிக்காவீன் இரத்தக்கறை படிந்த காலத்தின் பக்கங்களை இனிக் கொஞ்சம் புரட்டுவோம்.

இனவெறியாட்சீயின் அத்தீவாரம் பதீக்கப்பட்டது

1909ல் ஆண்டில்தான் ஆசியல் ரத்யான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆபிரிக்கக் கறுப்பின மக்களுக்கு அத்தீவாரம் போடப்பட்டதாக சரித்திரம் சொல்கிறது.

இனவாதத்தீர்க்கு இடங்கொடாத விதத்தில் கறுப்பின மக்கள், தங்கள் வாக்குரிமயபைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். வாக்குரிமயக்குத் தகுதி பெற்ற கறுப்பின மக்களின் வாக்குகள் ஒரு சமயம் வெள்ளையரை ஒரு கறுப்பருக்கெதராக வெல்ல வைத்ததாகவும் செய்தியுண்டு.

ஆனால் கறுப்பின மக்களின் வாக்கைக்கும் வாப்பிபு பெருகி வரும் நிலையைத் தனக்குப் பாதகமாகக் கருதிய வெள்ளையினம், பழப்பழாகப் புகுத்தி வைத்த வீசேட தகுதிக் கட்டுப்பாடுகளே அவர்களை மாற்ற சிந்தனை கொள்ள வைத்தன. அவர்கள் அதிகமதிகமாக கறுப்பர் சார்ந்த சங்கங்களிலும் இயக்கங்களிலும் ஆர்வம் காட்டத் துவங்கினார்கள்.

வெகு நீண்ட காலமாகவே கறுப்பரின மக்களிபக்கங்கள் ஆட்சீயில் தங்களின் பங்களிப்பை வலியுறுத்திப் போராடிவந்தன. தங்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட வெள்ளைப் பிரதிநிதிகளையும் வெள்ளை ஆட்சீபிளவையும் தேசிய வீவகாரங்களில் தங்களின் பங்கு பற்றிப் பிரிமை வீட்டயத்தில் எப்போதும் அவை வலியுறுத்தின. என்றாலும் எதுவிதமான முன்னேற்றமும் காணாத நிலையில் அவை தத்தமது சக்திக்கேற்ப வெள்ளாட்டுத்துவிடன் தமது நோக்கத்தின் வெற்றியை வீழமுற்றன.

1907ல் கிங் வில்லியம்ஸ் டவுன் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற மாநாடொன்றின் பீன் டாக்டர் ஜூபாவு என்பவரால் கேப் நேஷன் கன்வென்ஷன் எனவொரு இயக்கம் அமைக்கப்பட்டது. 1909ல் அதன் பிரதிநிதியாக அவர் இலண்டன் செல்ல நேராந்தது. ஆங்கே இனவழீத் தீட்டத்தின் முலமாக ஜக்கிப் ஆபிரிக்க ஒன்றியத்துக்கு முழுச் சுதந்திரம் வழங்க பிரத்தானியா ஏடுத்திருந்த முடிவினை எதிர்த்துக் கூடுவதுபோல் வெள்ளுப்பவேஅவர் சென்றார். அவரது பிரதிநிதித்துவம் பயன் தரவில்லை.

அவரதுபயணத்தின் பூதோல்வீபானது இனவாதத்தின் சக்தியைக் கறுப்பின மக்களின் சீந்தனைக்குள் ஜிடுருவச் செய்ததெனவாம். மேற்படி ஒன்றியத்தின் சட்டவாக்கமானது கறுப்பின மக்களின் சாதாரண மனுகவையில் அவர்களுக்கெதிரான திட்டமிட்ட வெள்ளையரினத்தின் உரிமைக் கதவடைப்பு பெருங்கோபத்தைப் பிரதிபலிக்கத் துவங்கியது.

இரு பிரபல சட்டத்துரணியாக வீங்கிய சேமே என்ற அதந்திரச் சீந்தனைவாதி பல தீவிர சீந்தனையாளர்களைத் தமிழுடன் சேர்த்துக்கொண்டு புது இயக்கமொன்றை அமைத்தார். தென்னாப்பிரிக்க பூர்வீக தேசிய காங்கிரஸ் என்ற புதுப் பெயருடன் துவங்கிய இப்புதிய இயக்கத்தில் பல சீந்த துணீந்த சீந்தனையாளர்கள் இணைந்து கொண்டனர். இராஜூவர்தியான் அனுகுழுறையிலே அவர்கள் தீவிர நாட்டமும் ஆவ்வும் கொண்டவர்களாகச் செயற்படத் தொடங்கினார்கள்.

இவர்களுடன் இணைய வீரும்பாத ஜபாவு தீபாக தென்னாப்பிரிக்க இவங்களைக் காங்கிரஸ் என தனக்கொரு இயக்கத்தை வைத்துக் கொண்டு தனித்தியங்கத்துவங்கினார்.

குபீலானது காகத்தின் நட்பை நம்பிச் சென்ற மாதீரி எதிரியினத்துவரின் ஒத்துழைப்பில் தனினினத்தின் எதிர்காலத்தைக் கனவு கண்டு, தொண்டு புரிய அவர் மனம் ஏற்றிருந்தது பற்றாபடுமே!

இலங்கையில் தமிழ்க் காங்கிரஸ், தமிழருக்க் கட்சி என்பன பெற்ற சிங்கள இனவாதக் கட்சிகளின் நல்லுறவில் நம்பித் தமிழினத்தைத் தலைகுனிய வைத்தனவோ அவ்வண்ணமே இவரும் தொடர்ந்து ஏமாந்தார்.

இனவெறியின் அத்தீவாரம் பலம்பொருந்திய வெள்ளையால் கறுப்பினத்தின் மேல் போடப்பட்டு, அவர்களின் எதிர்காலத்தைபே குழி தோண்டிப் புதைத்துவிட்ட அந்தக் கரிய காலத்தின் சீண்மான அபாட்டஹூட் (Apartheid) அசிங்க ஆட்சி முறையின் முதல் படியான இனவெறியான எல்லைப் பிரப்பு என்ற இனவெறிப் பிரளவத்தின் முதல் சட்டமானது 1913ல் முதன் முதலாக அமுலானது.

இலங்கையில் தனிச்சீங்களும் ஆட்சி மொழியாவதைக் கூட ஆதரித்த தலையிழுந்த தமிழ்த் தலைவர்களை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். அவர்களின் கண்களில், சீந்தனையில் சீங்களினாலேன் தீட்டத்தின் பின்னணியில் தமிழ்கள் தீற்கோர் எதுர்காலம் இருப்பதாக நிச்சயம் ஒரு முட்டாள்துறையான நம்பிக்கை இருந்தது ஆது, அவர்களின் தனிப்பட்ட குழுநிலையீன் சாதகத்தை வைத்து, அவர்கள் கண்டு பீடித்துக் கொண்டது உண்மையில் குவகளைப் பூட்டுக் கண்ட கைத்தயைத்தான். அதைப்போலவே ஜாஸ்வு வெள்ளையின் கொடிய நிலவரம்புச் சட்டத்தீணால் கறப்பர்னத்துக்கு நன்மை எனத் தப்புக் கணக்குப் போட்டார். அது மட்டுமல்ல, அந்த சட்டத்தீன் வெற்றிக்காகத் தமது வாக்கினையும் அளித்து வைத்தார்.

குழிதோண்டும் எதிர், அதீல் தன்னெப்புக்கைக்கப் போகின்றான் என்று அந்த படித்த மனிதன் புரிந்து கொள்ளாதது போலத்தான் இலங்கை அரசியலில் முன்னைய தலைவர்களான சட்டத்துறையினரும் பெரும் பணக்காரரும் தலைமை வகுத்த காலங்களில் சீங்கள் யாப்பை ஏற்று, சத்தியம் செப்துவிட்டு, தமிழ்மூக்குரைவிழுப்பினார்கள். அதனால்தான் அவர்களின் குரல்கள் கர்ச்சக்கவில்லை; கொக்கீத்தன அவர்களின் செயற்பாடுகள் சாதிக்கவில்லை; சர்ந்து விழுந்தன. செய்வதைச் சரியாகக் செய்த வீரன் இவர்களைப் போல பட்டங்களையும் படாடோபாஸ்களையும் கமந்துவால்லன். சத்தியத்தை மட்டுமே வைன் கமந்தான். கமக்கின்றான் அதனால்தான் அங்கே சர்ந்திரும் சௌரத்து, எழுந்து, துணிந்து நிற்கின்றது. கனவென்று சொன்ன கைதைக்கு எந்தம் இதுதான் என்று எக்காளமிட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது.

ஒரு பொதுக் கொள்கையின் தாக்கம் சீலசமயங்களில் ஒரு இயக்கத்தீன் ஒற்றுமைக்கு வேட்டுவைத்தவர்களுமுண்டு. இதுதான் நிலச்சட்டத்தீன் வரவைத் தொடர்ந்து பூர்வீக தேசிய காங்கிரஸ்விலும் நடந்தது அது பினவு பட்டது வெள்ளையருக்கும் கறுப்பருக்குமிடையில் சம பங்குகடைப்பிரிவுடன் கூடியதான் தீட்டமாக இருப்பின் தாம் அதை ஆதரிப்பதாகத் தெர்வீத்த பூபேயின் பின்னால் ஒரு பகுதியினர் அணி தீரண்டனர். பெரும்பான்மையினர் அத்திட்டத்தை முற்றாக நிராகரித்து ஒதுக்கைய மக்காத்தோ என்பவரின் பின்னால் திரண்டனர். அவரைபே தொடர்ந்து

தமது தலைவராகவும் 1917ல் தேர்ந்தெடுத்தனர். இந்த முன்னேற்றமான சீந்தனையின் தொடர்ச்சியானது, தென்னாப்ரிக்க கறுப்பர்னத்தின் முழு உரிமைக்கான குரலெழுப்புதலின் அடித்தளத்தினை அமைத்து வைத்தது.

அன்னைபனின் ஆழிவுத்தீட்டத்தின் ஆரம்ப அத்தியாயம் 1921ல் புல்ஹோக் படுகொலை என்று எழுதப்பட்டது. ஆம் அப்படுகொலைதான் அங்கே மனித உரிமையில் இருத்தத்தை முதலில் தெளித்து வைத்தது. குபின்ஸ்ட் வனுக்கருகீல் இருந்த புல்ஹோக் என்ற இடத்தில்தான் அந்த முதல் அநியாயம் நீக்கமிழ்ந்தது.

கறுப்பின் மக்கள் வாழ்ந்த அப்பகுதியிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்ற ஏருக்கப்பட்ட பொலிஸ் நடவடிக்கைகள் கெதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்த மக்கள் துப்பாக்கி இரவைகளால் சுட்டுப் பொசுக்கப்பட்டார்கள் அவர்களின் இரத்தத்தின் மதிப்பு அது கொட்டிக் குள்மாசீப் நீலத்தீர்க்கு மட்டுமே அப்போது புரிந்திருக்கும் அதைச் செய்தவர்கள்? அதை இரசித்து மகிழ்ந்து மதுவருந்திக் கொண்டாடிசீருப்பார்கள்

தொடர்ந்து 1960ல் நீதிக்காய்க் குரலெழுப்பிக் கொண்டு ஊர்வலம் சென்ற பொதுமக்களைப் பொலிஸ் நீலையம் முன்பாக உயர்ப்பித்துக் கொக்கரித்தது இனவெறிப் பொலிஸ் பண்ட. தட்டிக் கேட்க? யாருமில்லை. தட்டிக் கொடுக்க? அரசாங்கமே முன்னின்றது.

தொடர்ந்து, இரத்தக் களறியை எத்தார்த்து, ஆணால் சுதந்திர உணர்வைல் சகளைக்காமல் ஊறி நீன்றது மக்கள் வெள்ளம். கறுப்பினத்தின் ஆத்திரமும் வெள்ளையினத்தின் அநீதியான நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்டுவிட்ட இழப்புணர்வும் அவர்களை இழப்பதற்கூடியதுவரில்லை இழக்க முடியாத சுதந்திரத்தை இழப்பதுமில்லை என்ற நிலைக்கு இழுத்துச் சென்றுவிட்டது. ஆம், இலங்கைத் தலையின் பொதுத் சீங்கள் வெறிவாதமானது எப்படி இழப்பின் எல்லையிலே சுதந்திரத்தின் சுலையீலும் பெரிதென்று வேறொதுவும் இல்லை என்று முடிவெடுத்து புலிக் கொடியெடுக்க வைத்ததோ அதே நீலையேவேறு வடிவில் ஆணால் அடிப்படை மாறாமல் அங்கு நடக்கத் துவங்கியது.

(தொடர்ந்து)

உணர்ந்தால்...

இ யோந்துவீல்

மூர்ச்சையாகி

போன

மனிதங்களுக்காக

அவசர

மாநாடு

ஆயுதங்கள் தலைவைமில்

தூப்பாக்கிகளுக்கு

துக்கம்

அனுகுண்டுகளுக்கு

ஆதங்கம்

தீர்வு

விட்யத்தில்

முடிவொன்று

தீர்க்கமானது

முடிந்தவறைக்கும்

இயற்கொக்கைய

அமிர்ப்புதார்

இந்தம்

குடிப்பதும் என்று

குற்றுயின்

மனிதங்களுக்கு

மரணாங்கள்

மனிதாயிமானமாக

இ தவின்

முரண்பாடுகள்

மீசைமுறுக்கி

உலகில்

ஆயுத

கலாச்சாரம்

வாழ்கிறது

இந்த

வெள்ளத்தில்

உலகம்

கனக்கிறது

பாவம்

துப்பாக்கி

ரணவகள்

செய்வது

தெரியாமலே

சாகின்றன

மனித

மரணங்களுக்காக!

— மணிகண்டன்.

(பிரான்ஸ்)

செய்தி மல்.

வீ.ஆர்.வீ.

இவ்வாறு ஆரம்பமே தமிழருக்கு சோதனைக்கு மேல் சோதனை! இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் மன உறுதி தளராத தமிழ்மக்கள். அந்த மக்களின் மன உறுதிக்கு முன்னே ரோதனைகளுக்கே ரோதனைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. ரொந்த இடங்களைவிட்டு வந்த ஜங்கு லட்சம் மக்கள் வந்த இடான வெணியாலில் வரதிகளை ஏற்படுத்த முயற்சித்துள்ளனர்.

□ வன்னியில் தஞ்சமனை மந்த தமிழர்கள் அனைவருக்கும்தமிழ் புனர்வாழ்வுக் கழகம் ஸிறிய வீடு அமைத்துக்கொடுத்து பயிர்செய்கைக்கென்றிலமும் கொடுத்துள்ளது. ஆனால் அரசாங்கம் தடைக்குமேல் தடைகளைப் போட்டு தமிழர்களை வருத்துவின்றது. இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு ஒத்தவுவதில் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் அல்லும்பகலும் பாடுபட்டு வருகின்றது. புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்கு மிகி உதவி வழங்குமாறு ராவதேர ஸிறியில் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

□ இதே வேளையில் யாழ்ப்பாண நகரம்வரை வந்துள்ள இராணுவத்தினர்மீது திடீர் திடீரென தமிழ்மீ விடுதலைப்புவிகள் கெறில்லா தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். வலிகாமம், இணுவில், திருநெல்வேலி, ஆகிய இடங்களில் இவ்வாறான தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

□ தமிழ்மீ விடுதலைப்புவிகளின் விமான எதிர்ப்புப் படையணியின் தாக்குதலுக்கு ஸிறிலங்கா விமானப்படைக்குர் கொந்தமான உலங்கு வானுள்ளி ஒன்று இலக்கானது. இதில் பிரயாணம் செய்த 39 ஸிறிலங்கா பாதுகாப்புப் படையினரும் மரணமானார்கள்.

□ மட்டக்களப்பு திருகோணமலைப் பகுதிகளில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதல்களினால் ஸிறிலங்கா இராணுவம் நிலைகுலைந்து போயுள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள மூதுர்ய்குதியில் கிளிவெட்டி கிராமத்திற்கு அருகிலுள்ள குமரபுரம் கிராமத்தில் ஸிறிலங்கா இராணுவத்தினர் அட்காரம் புரிந்துள்ளதாக அங்கிருந்துவரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. குமரபுரம் கிராமத்தில் பெண்கள், பிள்ளைகள் உட்பட 45 பேர் வெட்டியும்கத்தியால் குத்தியும் குப்பாக்கினினால்கட்டும் கொலைரெய்யப்பட்டனர். இந்தக் கொடுரும்குறித்து விசாரணைசெய்ய ஸிறிலங்கா அரசு இராணுவ அதிகாரி ஒருவரையே நியமித்துள்ளது.

□ கொக்குத்தொடுவாய் கடலில் தமிழீழ விடுதலைப்புவிகளின் கடற்புலிகள் பிறவுக்கும் சிறிலங்கா கடற்படையினருக்கும் இடையே நடைபெற்ற மோதலில் சிறிலங்கா கடற்படை தோல்லியிடையும் நிலையில் இந்தியக் கடற்படை தலையிட்டு தாக்கியுள்ளது. இத்தாக்குதலினால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கப்ஸ் ஒன்று வெடித்துச் சிறியதாக புலிகள் நறப்பில் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இதனை இந்தியா முதலில் மறுத்தாலும் பின்பு அதனை ஏற்றுள்ளது.

□ சிறிலங்காவின் தலைநகரான கொழும்பின் பொருளாதார பகுதிய நிலையமான மத்திய வங்கிமில் பாரிய ருண்டுவெடிப்பு ஏற்பட்டதையுடையும் கொழும்பில் பெரும் பரப்புப் புத்து. கொழும்பிலும் நாடு பூராவிலும் உள்ள பாசாலைகள் மூடப்பட்டதுடன் கொழும்பு நகரப் பாதுகாப்பு பொலிஸாரிடமிருந்து இராணுவத்தினருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இதே வேளையில் கொழும்பில் இரண்டு புத்த விகாரையிலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட வெடிகுண்டுகள் பொலிஸாரால் நடாத்தப்பட்ட நாடகங்களே என சிங்களப் பத்திரிகைகளே குற்றம் ராட்டின.

□ கொழும்பிலும் அதன் கற்றுப் புறங்களிலும் உள்ள தமிழர்களின்வாழ்வு பெரும் கேள்விக்குறியாயுள்ளது. இரவோடிரவாக தமிழர்களின் வீடுகள் தட்ப்பட்டு அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதும் சிலர் கொலைசெய்யப்பட்டு கடலில் மிதக்கவிடப்படுவதும், சிசாரணையின்றி இரகசியக் காலலில் வைக்கப்படுவதும் சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. கொழும்பிலிருந்து தமிழர்கள் வன்னி நிலப் பகுதிக்கு மெல்லமெல்லாமைடம் பெயர்கின்றனர்.

□ தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுத் திட்டமொன்றை ஜனாதிபதி சந்திரிகா கொண்டு வருவதில் நீலிமாகவுள்ளார். சிறிலங்கா அரசு தீர்வுத்திட்டத்தை பாரானுமன்றத்தில் மார்ச் 7ம் திகதி சமர்ப்பிக்கவுள்ளது. இதே வேளையில் சிறிலங்காவுக்கு உல்லாசப் பிரயாணிகள் செல்வது உதிதமல்லவென சில நாடுகள் அறிவித்துள்ளன.

□ கொழும்பில் நடை பெற்ற உலகக் கிரிக்கெட் கிளன்னத்துக்கான போட்டியில் அவஸ்திரேலியாவும் மேற்கிந்தியாவும் கலந்துகொள்ளவில்லை. கொழும்பில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் சீர்குலைந்துள்ளதாலேயே தாம் கலந்து கொள்ளவில்லையென அந்நாடுகள் அறிவித்தன. இதனால் சிறிலங்காவின் கிரிக்கெட் ரசிகர்கள் பஸர் ரமாற்றமடைந்தனர்.

□ சிறிலங்கா அரசு தொழிலாளர்களின் சம்பளத்திலிருந்து யுத்தவரி பெறும் புதிய திட்டமொன்றை அறிவித்துள்ளது. தனியார் அரசு. கூட்டுத்தாபன ஊழியர் அனைவரும் தமிழருக்கெதிரான யுத்தவரி செலுத்தவேண்டும் என கட்டம் கட்டளையிட்டுள்ளது.

□ இந்தியாவில் மாபெரும் ஊழல்குற்றம் தொடர்பாக இரகசிய பொலிஸர் அறிவித்த பெரும் புள்ளிகளில் மூன்று அமைச்சர்கள் தங்கள் பதவிகளை ராஜ்ஞாமார்ச் செய்துள்ளனர். எதிர்க்கட்சித்தலைவர் நிரு அத்வானி தமது பாரானுமன்ற உறுப்பினர் பதவியையே ராஜ்ஞாமாச் செய்துவிட்டார். இந்திய பாரானுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறவுள்ள இந்திலையில் மேற்படி ஊழல்

குற்றச்சாட்டு இந்தியாவில் பெரும் பறப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இநில் பிரதம மந்திரி திருதாரிம்மாவும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

□ தமிழ் நாட்டில் தேர்தல் குடும்பிடித்துள்ளது இவ்வேளையில் அரசியலில் குதிப்பார் என பரவலாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட நடிகர் ரஜனிகாந்த், தாம் அரசியலில் ஈடுபடப் போவதில்லையென அறிவித்துள்ளார். இதனால் ரஜனிகாந்தைவைத்து இம்முறை தமிழ் நாட்டின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற நினைத்திருந்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்க்டாக்கு பலத்த ஏமாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

□ இந்தியக் கடற்படை தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகளின் கப்பலை தமிழ்ம் எல்லையில் வைத்துத் தாக்கியதை ஆட்சேயித்து தமிழ்நாடு சர்வகட்சி மகாநாடு பலத்த கண்டனத் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றியது.

□ சர்வ தேசியில் ஸண்டன்.இஸ்ரேல்.ஆகிய இடங்களில் வெடித்த குண்டு வெடிப்புக்கள் பெரும் பறப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஜ.ஆர்.ஏ.விடுதலை இயக்கத்துக்கும் பிரிடிஷ் அரசுக்கமிடையே இடம்பெற்ற ரமாதானப் பேச்கவார்த்தை முறிவுடைந்ததை அடுத்து ஸண்டனில் இரண்டு இடங்களில் குண்டுகள் வெடித்தன. இதனையுத்து மீண்டும் ரமாதானப் பேச்கவார்த்தை குடும்பிடித்துள்ளது.

□ இஸ்ரேலில் ஹமாஸ் இயக்க தற்கொலைப் படைமினின் குண்டுகள் நாட்களுக்குள் நான்கு இடங்களில் வெடித்துள்ளது. இதனால் மேற்படி ஹமாஸ் இயக்கத்துக்கு எதிராக இஸ்ரேல் யுத்தப் பிரகடனம் செய்துள்ளது. பாலஸ்தைனத்தின் ஜனாரியதி யீர் அபாத்தும் மேற்படி இயக்கத்துக்கு எதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளார்.

புத்தி.

புத்தி
வெந்தகம்போது
தேவம் பூர்ப்பு
வீர்தால் பூச்சிக்கஞம்
வீர்ந்துவிடும்.

இளிப்பும் கசப்பும்.

१. உலை வழுத்தி
२. கழுத்துப்
வாழ்க்கை காக்காது
३. உல் வழுத்துபேசு பதிறு
४. கழுத்துப்
வாழ்க்கை கீலிக்காது.
— யோகன்.

அஞ்சலி!

“சிற்று இரண்”

— சொன்னவின் மறைவு சொல்லொண்ட சேகத்தில் எம்மை ஆழ்த்தியிருக்கிறது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சிறுசலுக்கைகள் நீண்ட காலம் வாழுமுடியார் நிலையில் சிற்றிரண் மூலம் 34 ஆண்டுகளைக் கடந்து சாதனை படைத்த அந்தச் சிந்தனையாளர் சிவஞானகந்தரம் 03.03.1996ல் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தை நிறைத்துக்கொண்டார்.

மனைந்த அந்த மாமனிதருக்கு பூவருக் கூடுதலாக அஞ்சலியைச் சமர்ப்பிக்கிறது.

....இலங்கைத் தமிழ்ப்பத்தினைக்களிடையே ‘சிற்றிரண்’ தனி இடம் பெற்றுள்ளது. இது பாவலான கவனிப்புக்கு இலக்காகி தமிழகத்தின் ரஞ்சிகைகளின் கவனத்தையும் கவர்ந்து பெருமை பெற்றிருக்கிறது. இதன் ஆரியர் சிவஞானகந்தரம்(சிவா) ஒரு ஓவியர். இலங்கையின் பிரபல தினசரிகளான தீனகரன்,வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் ரவாரித்தம்பர்,சின்னக்குட்டி,மைனர்மச்சான் போன்ற பாத்திரங்கள் மூலம் தனக்கென்ற தனி இடம் தேடிக்கொண்டவர் சிவா. இந்த நகைச்சவையெட்டப்புக்கணை தூரினை மூலம் அளித்து வாசகர்களை ஸ்ர்த்துக்கொண்டவர்.

வட இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் ‘கொஞ்ச’, ‘லோகாத்தா’ ஆகிய மராட்டிய, ஏடுகளிலும் சிவாவின் ஓவியப் படைப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அரசாங்கக் கட்டிடக் கலைப்பகுதியில் கடமையற்றிய சிவாவுக்கு தினகரன் ஆசிரியாகப்பணியாற்றிய கைகலாசபதியின் நட்பு கிடைத்ததுதான் நாளிதழில் தொடர்ந்து தனது படைப்புக்களைப் பிரசுரிப்பதற்கான வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. அவர் சிறிது காலம் பம்பாயில்தங்கி கட்டிடக் கலை இயலில் பயிற்சிபெற நேர்ந்தது. அப்போதுதான் சிவாவின் கார்ட்டுன் சித்திரங்கள் பிளிட்ஸ் முதலிய பத்திரிகைகளில் வஸலாயின.

இவருடைய சித்திரப்படைப்புக்களைப் பிரசுரித்த கொஞ்சன்ற சஞ்சிகை இந்தியத் தேசியத் தலைவரான வல்லபாய் பாட்டேனின் மகன் தாதாபாய் நடத்தியது ஆகும்.

இலங்கை எழுத்து உலகத்தில் ஆட்சி ரெஹத்திய முற்போக்கு - மிற்போக்கு - நந்போக்கு என்ற எதிலும் சிக்காதவர் சிறித்திரன் சிவா. சிறித்திரன் என்ற சஞ்சிகையை நடத்துவதற்காக அவர் தான் பார்த்துவந்த அரசாங்க உத்தியோகத்தைத் துறந்தார். தனக்குக் கிடைத்த பணத்தில் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். அது வெற்றிகரமாக வளர்ந்தது.

‘செய்தொழில் தெய்வம். சிரிப்பே சீவியம் என்பதை இலட்சிய எண்ணமாகக் கொண்டது சிறித்திரன்.

சிறித்திரனில் முக்கிய இடம்பெறும் மகுடியின் கேள்வி பதில் பகுதி வாசகர்களுக்குவெகுவாகப்பிடித்தது ஆகும். நகைக்கவையோடு கூடிய சீர்திருத்தக்கருத்துக்களும் சமூகப்பார்வையும் படிப்பவர்களைச் சிறிக்கவைய்தோடு சிந்திக்கவும் தான்டும். இக்கேள்விப்பில்கள் புத்தகமாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

(தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள் கட்டுஞரத்தொகுப்பில் தமிழக எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ண)

கிளங்கிய முந்தின்றையூ

இலக்கிய முந்தின்றையில் பறுத்தேயப்
பார்யார் டி எரிசனமாகச் சூழார்
வரசுக்கார்கள் கழற்சிகளை
வகூர்ந்துள்ளார்.
உங்கள் பார்யார் முந்தின்றைக்கு மிகக்
நன்றி!

-வி.ஆர்.வராதாஜா.

சீதையின்
சுதம்.

"காயே! உடனே புறப்படுங்கள் என்னுடன். தங்களை என் தோன்மீது கூற்று. என் இதயதெய்வமான இராமச்சந்திராமர்த்திமிடம் சேப்பிக்கிறேன்!" என்று கூறினான் அனுமான்.

அதற்குச் சீதை - "அனுமா நீ அப்படி என்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேப்பாயோனால் அது என் கணவரின் வீத்திற்கு இழுக்கல்லவா? அவர் வில்லைந்தியும் வீரமுறைவர் என்ற பெயரையல்லவா அது அவருக்கு வாங்கித்தரும். இதற்காகவா நான் அவருடன் கானகத்திற்கு வந்தேன்? கணவன் என்றமுறையில் அவரே என்னை வந்து அழைத்துச்செல்லவேண்டும். அப்படி ஒரு மாதத்திற்குள் வந்து அவர் என்னை அழைத்துச் செல்லவேண்டும். அப்பாறு அவர் என்னை அழைத்துச் செல்லவாவிட்டால் நான் இங்கு உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். எனக்கு ஈமக் கடன்களைச் செய்யச் சொல்லிவிடு!" என்றாள்.

கணவனுடைய வீரத்திற்கு இழுக்கு நோமல், காலத்திற்கும் ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைத்து, கணவனின் வீரத்திற்குப் பெருமை சேர்க்க ஒரு மாத கால கொடுகொடுத்து, உயிர்த்தியாகம் செய்யும் துணிந்த கிடையின் பண்பு இங்கு காட்டப்படுகின்றது.

கோசலை நாட்டைக் கொடுப்போம்!

மனைவி கிடையைக்க இராமன் படையெடுத்துச் செல்லின்லை. ஆனால் அதற்குள் சரணடைந்த விப்பினனதுக்கு தந்தேன் உனக்கு இலங்கையை! "என் இராமன் வாக்குறுதியிலித்துவிடுகின்றான். அருகிலிருந்த கக்ரீவுக்கு இதைக் கேட்டதும் ஆச்சரியம் மேலிட்டது. உடனே - "இதென்ன இராம? அவசரப்பட்டு வாக்களித்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்!" என்றான்.

இராமன் புன்னகை புந்தார்.

"கக்ரீவா! கொஞ்சம் புரியும்படி சொல்லேன்!" என்றார்.

"இன்னும் நாம் காரியத்தைத் தொடங்கவேணில்லை. அதற்குள் இப்படியாரு வாக்குறுதியை விபிஷனனதுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமா? என்றான் தயங்குகிறேன்!" என்று தனது தயக்கத்தை கக்ரீவன் வெளிப்படுத்தினான்.

"ஏன்? எடுத்த காரியத்தை முடிப்போன மாட்டோ என்ற சந்தேகமா உனக்கு?"

"இல்லை பிரபு! உங்கள் வெற்றியில் எனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் உங்கள் தயாள் குணத்தை எண்ணும் போதுதான் யோசிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. நஞ்சம் எனச் சரணடைந்தோர்களின் வேண்டுகோளை உடனே நிறைவேற்றி வைக்கும் கருணாலூர்த்தியாயிற்றே தாங்கள் இலங்கையில் நாம் காலடி எடுத்து வைத்ததும் நங்கள் மகிழ்நையை அந்த இராவளன் உணர்ந்து உங்கள் காலடியில்லிருந்து அயம்கேட்டால் என்ன செய்வீர்கள்? அவனிடமிருந்து அரசைப் பெற உங்களால் முடியாது போய்விடும். பிறகு விபிஷனனதுக்கு நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி என்னாவது?"

இப்படிக் கவலையுடன் கக்ரீவன்கேட்டு முடிப்பதற்குள் இராமன் உடன்பதில் கூறினான்.

"ஆனால் என்ன? இலங்கை இல்லாவிட்டால் இருக்கவே இருக்கிறது கோசல நாடு. தமிழ் யரதன் என்னிடம் ஒப்படைப்பதற்காகவே காத்துக் கொண்டிருக்கிற கோசலநாட்டை விபிஷனனதுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் போகிறது. அயாத்தியில் என் அரசு என்பாதுகைகளைத்தானே தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது!"

இராமன் இப்படிக் சொன்னதும் கக்ரீவன் இராமனின் காலில் விழுந்துவிட்டான்.

இராவணன் இராமனானால்....

உக்கிரமமான பேர் நடந்துகொண்டிருந்தது. இராவணன் தமிழ் கும்பகாணன் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். இராவணனோ அவனை எழுப்பச்

செய்தான்.

எழுந்த கும்பகர்ணன் கேட்டான் -

"அண்ணா! என்னை ஏன் எழுப்பினீர்கள்?"

"இராமனுக்கும் எனக்கும் போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது! அதற்காகத்தான் எழுப்பினேன்!"

"உன் விருப்பம் நிறைவேற்றா?"

"இல்லை"

"நீ மாயாவிசூபம் எடுத்துக்கொண்டு இராமன் உருவத்தில் கிடையிடம் செல்! அவள் இராமன் வந்துவிட்டதாகக் கருதி உன்வசப்படுவாள்!"

"இந்த இராமனிடத்தில் ஏதோ மாயாஜால் விந்ததை இருக்கிறதுநான் இராமன் உருவம் எடுத்துக் கொள்ளத் துவங்கும்போதே என்மனம் மாறிவிடுகின்றது. நான் மாயையினால் இராமன் உருவத்தை எடுக்கும்போது எனக்குச் கிடைத்தாயாகவே தோற்றுமலிக்கிறான். என் மனத்திலுள்ள தவறான எண்ணம் மாறிவிடுகின்றது!"

"இராமனுடைய போலி உருவத்தை எடுக்கும்போதே உன் மனமும் மாறிவிடுகின்றது என்றால் - உன் மனத்திலே இராமனைப்பற்றி உயர்வான எண்ணம் ஏற்படுகிறது என்றால் அவனுடைய உண்மையான உருவம் பார்க்கக் கிடைத்தால் எத்தனை மாறுதல்கள் ஏற்படும்? எத்தனை உயர்வாக அவனை மதியாய்! ஆகையால் இராமன் உண்மையில் இறைவன்தான் தவறானாயாதைக்குச் செல்கிறாய்! அதனால் நான் உனக்கு உதவ வரமாட்டேன்! நீ இராமனுடன் பகைமை கொள்ளாதே! கிடையை அவரிடம் ஓய்யடைத்துவிடு!"

"கும்பகர்ணா! இராமனிடத்தில் எனக்குப் பக்கியுண்டு! ஆனால் அது விரோத பக்கி! நான் தனியாக அவனைப் பூஜித்தால் நான் ஒருவனே நலம் பெறுவேன். ஆனால் பகைமை கொண்டால் என் வம்சமே பலன்டையும்! எம் குலத்தவர் தியானம்ஜூபம். தவம் செய்ய இயலாதவர்கள் இராமனுடன் பகைமை ஏற்பட்டதால் கண்ணடமுண்டு எல்லோருக்கும் இராமதரிசும் கிடைக்கும்" என்றுகூறியுடித்தான் இராவணன்.

இராமனுடன் போர்தொடுக்க இராவணன் புறப்படான்.
அப்போது தனக்கு சுக்ராக்சாரியர் உபதேசித்த ஆபிசார ஹோமத்தின் நினைவு வந்தது! அதைச் செய்துமுடித்துவிட்டு போருக்குக் கிளம்ப நினைத்தான். நகரத்தின் கோட்டைவாசல்களை முடிவிட்டு ஒருவரும் உன்னே புக முடியாதடி காவல் வைத்தான். ஹோமத்திற்குக் கேடவொன பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு குகைக்குள் சென்றான். மிகவும் கடுமையானதொரு யாகம். ஹோமத்தின் புகை எங்கும் கிளம்பியது. விரீதினான் இதனை அவதானித்துவிட்டான்.

"கவாயி! இராவணன் ஆபிசாரஹோமம் செய்கிறான். அது முடிந்தால் நாம் அவனை ஜெயிக்கவே முடியாது!" என்ற கூறினான்.

இராமன் அனுமாரையும் வானைப் படைகளையும் விரீதினானுடன் அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் காவலர்களாகக் கொன்று கோட்டையிலுள் புகுந்தார்கள். விரீதினானின் மனைவி சரமையின் உதவியினால் இராவணன் ஹோமம் செய்யும் இடமான குகையைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அங்கே இராவணன் தியானத்தில் ஆழ்ந்து அகையாமலிருந்தான். அதைக் குழப்ப வானர் படை-

எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டது. முடியவில்லை.

இறுதியில் அவனுடைய மனைவியான மண்டோதரியை அழைத்து வந்து அவனைக் கொல்ல முயற்சித்தார்கள்.

அப்போது அவன் கதறியழுதான்.

அவனுடைய அழுகுரலைக் கேட்ட இராவணன் தியானம் கலைந்து எழுந்தான். எதிரே நின்ற வாஸரப் பணக்களை அடித்துத் துரத்தினான். இராவணனின் ஆபிசார ஹோம் கலைந்ததே என்ற மகிழ்ச்சியில் அவர்கள் ஒடி மறைந்துவிட்டார்கள்.

பின்பு மண்டோதரி இராவணனைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்,— “கவாமி! நான் எவ்வளவோ சொல்லியும் தாங்கள் கேட்க மறுக்கிறீர்களே! ஏன் பிடிவாதம்? இராமனுடைய பெருமையை நீங்கள் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? இராமன் நீங்கள் நினைப்பதுபோல ராதாரண மானுஞ் அல்ல. அவர் மகாவிரின்னுவின் அவதாரம். சீதை மகாஸெட்கமி! தாங்கள் இராமனுடன் பேர்புறவது யணில்லாத ஒன்று. இப்போது சீதையை மரியாதையுடன் இராமனுடன் அனுப்பிவிட்டு தவம்செய்யப் போவோம்! இதுவரை இந்த உலக இன்பத்தை அனுபவித்தது போதும்!” என்று வேண்டினான்.

அதற்கு இராவணன் கூறினான்,—

“மண்டோதரி! நீக்கறியது முற்றிலும் உண்மை! இராமனுடைய பெருமை உன்னவிட எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். நாம் இருவரும் விரும்புவது உத்தம கதியைத்தவிர வேறில்லை. அதைத் தவத்தினாலும் கடவுளிடம் செய்யும் பக்தியினாலும் நீஅடையப் பார்க்கிறாய். ஆனால் எனக்கு அத்தனை காலம் பொறுத்திருக்க விருப்பமில்லை. குறுக்கு வழியாகப்போகவேண்டும். பகவானைப் பக்தி செய்து அடைவதைக் காட்டிலும் அவரை விரோதித்து அவர் கையால் மரணம் அடைவது நம்மைச் சீக்கிரமாகவும் எளிதாகவும் அவருடைய திருவடிகளில் சேர்க்கும். உன்னைப்போல் எனக்கும் இராமனுடைய அவதார ரகசியம் நன்றாகத் தெரியும். நான் துவேஷபக்தியால் இறைவனை அடைவேன். சீதையை அனுப்பிவிட்டால் அந்தவழி கிடைக்காது. பகவானுடன் போரிட்டு அவருடைய திருவடி நிழலை அடைவேன்நீயும் என்றதுடன் அக்கனிப்பிரவேசம் செய்து நான் செல்லும் வைகுண்டத்திற்கு வந்து சேர்!” என்றான்.

இராவணன் கூறிய இந்த இரகசியத்தைக் கேட்டு மண்டோதரி ஆச்சரியப்பட்டுப் போய்நின்றான்.

(முத்துக்கன் தொடரும்)

இந்துபகேஷ் எழுதிய
“விடை பெறும் நேரங்கள்!”
நெடுங்கடைமின் இறுதிப்பகுதி

எடுத்த கிடைவில்!

ஸிறேமனில் மகாசிவராத்திரி வீழா!

பிறேமன் இந்துவழிபாட்டுச் சங்கத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த மகாசிவராத்திரி வீழா 17.02.1996 கனிக்கிழவூம் மாண்பு முதல் மறுநாள் அதிகாலைவரை நடைபெற்றது.

நான்கு சாம்ப் பூசைகளும், பக்தர்களால் பலுனைகள், பண்ணினைச் சென்னவூம் நிகழ்த்தப்பட்டன.

திருமதி.கண்ணிகாசந்திரபாலன் மகாசிவராத்திரிபற்றி சொற்பொழிவாற்றினார். திரு வீ.ஆர்.வரதராஜா, திரு.செபுவேனிந்திரன், திரு.சி.லோகநாதன், செல்வன் அ.கணேசனிங்கன், செல்வன் ஏந்திரகுமார் ஆதியோரும் சமய உரைகள் நிகழ்த்தினர்.

இந்துவழிபாட்டுச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு சுமகேந்திரமுர்த்தி வழிபாட்டுச்சங்கத்தின் முன்னேற்றுமான நடவடிக்கைகள் பற்றியும் மேஜும் வழிபாட்டுச்சங்கம் ஆற்றவள்ள பொதுப்பணிகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டு பக்தர்களின் ஒத்துழைப்பையும் கோரினார். சிவராத்திரிவிழாவிற்கு பெருந்திரளான அடியார்கள் வருகை தந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

— ஞானி.

(கிள்கிளைர் புதுவரு பரிசுவையோடு விடோ புகை நூழும் பிரபாந்தங்களைப்
13.04.1996 கனிக்கிழவூம் பகல் வழிபாடுகளாக நூழும் பிரபாந்தங்களை
பிரபாந்தங்களை மலை பந்தில் நூழ பொறுவள்ளது)

துயரங்கள் நுடையங்கள்!

முந்தங்கள் முந்தங்கள்
படைக்கு! — முடியாதவர்
தங்கங்கள் வைரங்கள்
தந்துதலுங்கள் — எவ்கள்
சொந்தங்கள் பந்தங்கள்
சோகத்தில் ஆழ்கின்றார்
வென்றெங்கள் யாழ்ந்தகரை
மீட்போம் வாருந்தகள்
என்றெந்றும் வாழ்மன்னைவிட்டு
சந்துகள் பொர்துகள் தேடி

எங்கெங்கோ அலைகின்றார்
எம்மக்கள் — ஜூந்து
கண்டங்கள் நிறைந்தெங்கள்
அன்பார்கள் வாழ்ந்தென்ன
பஞ்சங்கள் பசிவென்று ஸமத்தில்
பஸ் சாகும் நிலைதானே — பால்
பண்டங்கள் செல்லவும்
தடை எங்கள் நாட்டில்
பாலகரும் வாடுகின்றார்
பட்டினியல் — இவர்
துன்பங்கள் துயரங்கள்
துடையங்கள் உங்கள்
வம்சங்கள் வாழ்வென்றும் நிலைக்கும்!

-ப. இராஜகாந்தன்.

வங்களில் யார் முதலில் திருந்துவோம்?

மஹார்களாகிப் பெற்றிப்
சூரியின் இல்லாராயாகின் என
இரு பிரபுவினர் உள்ளார்.

அதில் இல்லாராயாகினில் ஆண் குழங்கும் எனவும்
பெண் மனைவி எனவும் தகைகூமா பெறுகிறோம்.
இல்லாகூரான் தகைகூமாயுக் கொள்ளுஞ்சு நாங்கள்
ஒருவர் மேல் ஒருவர் குற்றங்கள்டு
ஒருவரை ஒருவர் மநிக்காபழும் நீரிக்காபழும்
மன்றிக்காபழும் யாழ்வாதாராவநிய
எங்களுக்குள் மன்றிவாதாராயும் யிரிசலும்,
அதன் திரா ர்பால் ஆண்களைப் பெண்கள் சாடுவதும்
பெண்களை ஆண்கள் சாடுவதுமாக அபுரதிருது.
ஓந்திலையில் எங்கள் எங்கள் குவழக்களை உணர்ந்து
நாங்கள் ஒருவருதிபிற்கும்
இயலக்கூடிய மனையிவாவது
ஒருந்திக் கொள்ளுவதும்போது
இக்குடுமுரபின் நீராக்கமாரும்.
க. ஜோர்ஜ்.

கணவன் எனும் அந்தஸ்தைப் பெற்ற ஓர் ஆண்
தன் கைப்பிடித்த பெண்ணை உண்மையில் உயிரினும் மேலாக நேரிக்க
வேண்டும். அது அந்தக் கணவனுக்குக்கடமை என்று சொன்னால்மட்டும்
போதாது. கட்டாயக் கடமை. அதாவது அன்புக் கடன் என்றே கூறலாம்.
ஒரு கணவனின் மனதில் மேற்கூறப்போகும் இரு சொற்றொடர் கல்லில்
ஏதுக்கிய சிலைபோன்று பதிந்து இருக்கவேண்டும்.
அந்த இரு சொற்றொடர்தான் என்னே?
“நம்பி வந்தவன்!”

நம்பிவந்தவன் என்ற இந்தக் கலைப்பில்தான் அவனுடைய எதிர்கால சரித்திரமே
தங்கியிருக்கிறது.
ஒரு பெண் தனது பெற்றோசைவிட்டுத் தனது உறவினரைவிட்டு இதுவரை
தன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைவிட்டு மனைவி என்ற அந்தஸ்தின் காரணமாக
ஓர் ஆணுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கு என நம்பி வருகிறான்.

எனவே அவளை நேசிக்கவேண்டும். அவளை வெறுக்கக்கூடாது.இஃது இங்ஙனமாக மனைவியை நேசியாமல் தம்மன இஸ்டத்தின் பிரகாரம் விரும்பிய வகையில் துண்புறுத்தும் கணவன்மார் சிலரைப்பற்றி முதற்கண் நோக்குவாம்.

கல்யாணமாகிப் பல வருடங்களாகக் கணவனுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. எனவே கைவசமிருந்த ஆபரணங்கள் மற்றும் விற்கக்கூடிய பொருட்களை விற்றுச் சொற்பகாலம் கீவியம் ஒடுகிறது. இந்னிலையில் மனைவி ஒரு பெண் குழந்தைக்கும் தாயாகிறாள். பின் ஒரு தனியார் தாபனத்தில் அவனுக்கு உயர் பதவியுள்ள ஒரு வேலை கிடைக்கிறது. அவள் ஒரு பட்டாரியும்கூட. குழந்தையும் பன்னிப்பருவம் அடைந்தபிற்பாடு கணவனுக்கும் அதே தாபனத்தில் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை கிடைக்கிறது. இஃது இப்படியிருக்க அவர் இராவில் (குடிவகை)குடிக்குவிட்டு வந்து மனைவியைத் தினசரி அடிக்கிறார்.

“உன்றை ஆட்கள் உன்றை சொந்தக்காரர் எல்லாம் என்றை உழைப்பிலேதானாட சாப்பிடுகினம்!” என்று.

இதில் விணோதம் என்னவென்றால் அவருடைய சம்பளத்தைவிட பத்துமடங்கு சம்பளம் அவறின் மனைவி பெறுகிறா. உதாரணம் அவருக்கு முந்நாறு ரூபாவென்றால் அவவுக்கு மூலாமிரும் ரூபாவுக்கும்கூட.

இது தவிர எவ்வளவுதான்ருசியாகச்சமைத்தாலும் அவர் சாப்பிடும்போது குறை கூறுவார். ஒரு தடவையாகுதல் நன்மை கூறுமாட்டார். அவர் வாயிலிருந்து நன்மை ஒருபோதும் வருவது கிடையாது.

சில சந்தர்ப்பங்களில் சாப்பாடு காரணமாகவும் நையப்பிடுடப்பார்.

அந்தப் பெண் உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருந்தபோதும் கணவன் குழந்தை எனக் குடும்பம் நிறைவாகவிருந்தும் அழுதுகறைந்தே மெழுகுதிரிபோல் வாழ்கின்றாள். இங்கே இந்த அயோக்கியக்கணவனால் பெண்ணடிமை பேணப்படுகிறது.

இனி அடுத்தவரைப்பார்ப்பியாம்.

இவர் எடுத்ததற்கெல்லாம் மனைவிக்கு அடிப்பார். இவருக்கும் இரண்டோ மூன்று பிள்ளைகள். அவர்கள் வளர்ந்தவர்களும்கூட. ஆனால் அந்தக் கணவனுக்குப் பிள்ளைகள் வளர்ந்துவிட்டார்களே! பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் தாயை அடிப்பது தப்பு அது இங்கிதமற்ற ஒருசெயல். நான் இப்படிச்செய்வது கூடாது!” என்ற நல்லெண்ணம் எதுவும் இம்மியாவும் கிடையாது. அவருடைய ஒரேயொரு காரணம். அவர் உழைக்கிறாராம். அவறின் மனைவி வேலைக்குப் போவதில்லை. எனவே அவர் மனதில் அவதனது அடிமை என்ற எண்ணமே உறைந்திருக்கின்றது.

இவ்வகையாக இங்கும் பெண்ணடிமை பேணப்படுகின்றது.

அடுத்து மற்றவரைப் பார்ப்போம்.

இவர் கல்வியறிவு குறைந்தவர். நன்கு மது அருந்துவார். செய்யும் தொழிலில் ஊக்கம் கிடையாது. சுலத்தையும் விற்று மது அருந்துவதும் மனைவியை நையப் புடைப்பதும்தான் அவர் ஒழுங்காகச் செய்யும் காரியம். அதாவது காலையில் வெளிக்கிட்டால் இராவில்தான் வருவார். நிறைபோதையில் வருவார். நாறு இருநூறுமீற்றர் தாந்திலிருந்தே “எடியே! என்னடிசெய்கிறாய்?” என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டுதான் வருவார்.

இந்த அப்பவி மனைவி அவரின் குடலைக் கேட்டதும் இடியேறுகேட்ட நாகம் போல் நடுங்குவான். நிறைவெழியில் வருகின்ற அவருக்கு நாவுக்கு ருசியாக வேண்டும். எதுவும் அவருக்கு ருசியாகவேண்டும். இல்லையோல் அடி ஆக்கினை. எனவே இந்தப்பெண் நிம்மியிழற்றுக் கண்ணீரும் சோறும் உண்டு வாழ்கிறான். இதனால் இங்கும் பெண்ணடிமை பேணப்படுகின்றது.

இனி அடுத்தவரைப்பார்ப்போம்.

இவர் எந்தநோறும் மனைவியை நச்சரித்தயிட்டேஇருப்பார். இவர் மனைவிக்குக் கைந்திட்டு அடிப்படில்லை. ஆனால் அதைவிட்டதுஷ்யம் இவருடைய நக்கலும் நச்சரிப்பும். மனைவியையும் மனைவியின் உறவினரையும் குறைக்காது விட்டால் அவருக்குச் சாப்பாடுகூடச் செய்பாடு அடையாத மாதிரித்தான். இவருக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளிருந்தார்கள். இவருடைய நக்கலையும் நச்சரிப்பையும் பொறுக்கமாட்டால் மனைவி தற்கொலையும் செய்துகொண்டுவிட்டார். இவருடைய இன்னொரு குணம் தான் மனதினுள் நினைப்பதை தன் மனைவி சிரியாகச் செய்யவேண்டும்.

இது என்டிச் சாத்தியமாகும்?

இப்போ மனைவியையும் இழந்துவிட்டார்.

இங்கும் பெண்ணடிமையின் கொடுமைதானே!

இன்னொரு சோஷபற்றிக் குறிப்பிடுவதெனின்,

அவர்கள் காதலித்துத்தான் நிருமணம் செய்தார்கள் ஓரளவுக்கு ஒருவர்மீது ஒருவர் பிக அன்பாக வாழ்ந்தார்கள். பின் சிறிதுசிறிதாகக் கணவன் அதிகாரியாகிவிட்டார். வேலையால் வரும் கணவனிடம் ஏதாவது நல்லகாரியம் சொல்வதாகிருந்தால்கூட மனைவி தயங்கிப் பயந்துதான் சொல்லான்.

“இப்போது சொல்லலாமோ? அன்றேல் சந்றுப்பொறுத்துச் சொல்வதுதான் நல்லதோ? என்றால்ஸாம் தயங்கி ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கவனித்துச் சொன்னாலும்கூட அவர் வெடுக்கெனப் பாய்வார். பத்துவருடங்களின் பின் அவர்கட்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. பெயர்வைப்பதில் அட்மிபிடித்த கணவன் மனைவிக்குச் சிறிதேனும் மதிப்புக்கொடுக்காமல் வாழ்ந்தால் அவரின் மனைவி மிகுந்த மனவேதனை கொண்டு. (மனதில்)அடிமைபோல் வாழ்ந்தான்.

இங்கும் பெண்ணடிமை செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

இனி அடுத்தாக மனைவி எனும் அந்தஸ்தைப் பெற்ற பெண் நல்ல குணங்களுடனும் அடக்க ஒடுக்கத்துடனும், கணவனின் நலன் தனது நல்லைவிடப் பெறுதென் என்னி வாழ்வெண்டியவள். அவளின் நெற்றியிலுள்ள குங்கும்மினுங்குவதற்கும் கழுத்திலுள்ள தாலி ஜோவிப்பதற்கும், தலையில் குடிய பூ, அப்பெண் மேற்படி பூவைத் தலையில் குடுவதற்குத் தகுதியானவள் எனச் சான்று பகர்வதற்கும் கூட ஓர் ஆண் தனக்குக் கணவன் என்ற அந்தஸ்தைப் பிருப்பதனாலேயே என என்னி வாழ்வெண்டியவள். ஆகவிருந்தும் கூடச் சில மனைவியர் அப்படிநில்லையே!

இந்தகைய மனைவியரைப்பற்றி இங்கு ஆராய்வோம்.

(அடுத்த இதழில்)

ஜூர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் முதலாவது

இலவசப்பத்திரிகை

தயிழ் எங்கள் உயிருக்கு மேல்

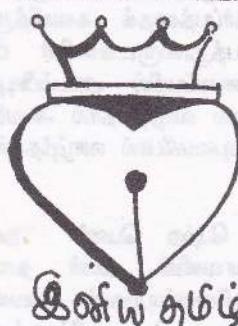
1996

விவரந்திமனி

Kostenlos

VETTIMANIY

பூவரசின் வளர்ச்சியில் எமது
மன்னின் வாசம் தொகிறது

இல்லை தமிழ்னடு

புலம் பெயர்ந்து
வாழும் தமிழ் மக்கள் தம்மால்
இன்று ஆர்வமான துறைகள்
மூலம் எமது மொழியையும்;
களை; கலாச்சாரங்களையும்
பேணிக் காப்பநில் தம்

பணியினை செய்வதைக்
காண்கிறோம்

பூவரச சுஞ்சிகை
இப்பணியினை சிறப்புன்
ஆற்றி பல

எழுத்தாளர்களையும்;
வாசகர்களையும் உருவாக்கி

இன்று 5 ம் ஆண்டில் கால்
பதிகிறது. எமது தாய்

மன்னியில் பூவரச
எல்லைக்குள் புகுந்து வேற்று

மனிதன் இன்னால்கள் பல
புரிகின்றான். எமது இனம்;

மொழி; கலாச்சாரங்கள்
யாவும் அங்கு அழிந்து

கொண்டு இருக்கும் இவ்

வேளையில் வெளிநாடுகளில்
நாம் நமது இனத்தின்
தனித்துவத்தை பேணிக் காக்க
வேண்டிய கட்டாயத்தில்
இருக்கிறோம்.

இதனை
உணர்ந்து தமிழர்கள்
தமிழர்களாகவே வாழ எமது
களை இவக்கியங்களை

கண்முன் நிறுத்த பூவரச பாடு
படுவது தெரிகிறது.
இப்பணியினை சிறப்புறச்
செய்யும் தீரு. இந்துமகேஷ்
அவர்களை பாராட்டுவதோடு
அவர் பணிசிறக்க வெற்றி-
மணி வாழ்த்துகிறது.

ஓருவரி எழுதுங்கள்!

பூவரசு

இனிய தமிழ் ஏட்டின் படைப்பாளர்கள் வரசகர்களுக்கு!

இனிய தமிழ் ஏடு இருதிங்கள் ஒன்று என அப்ரமிக்கப்பட்டு கடந்த அண்டுமுதல் மாதம் ஒன்றாய் மலர்ந்த பூவரசு, தவிர்க்கமுடியாத சில காரணங்களினால் இந்த அப்புமுதல் மீண்டும் இருதிங்கள் ஒன்றாய் மலர்கிறது.

எனினும் புலம் பெயர் கலை, இலக்கியத்துறையில் பூவரசு என்றும்போல் சுறைக்காது தன்பணியைத்தொடர்ந்தும்.

பூவரசு இனிய தமிழ் ஏடு மாத இதழவதேர வர இதழவதேர வரசகர்களாலோ உங்கள் ஆதாவிலோயே தங்கியுள்ளது.

பூவரசத் தொடர்ந்துபொற விரும்பும் வரசகர்கள்பாற்றிய
கணிப்பிட்டு ஒன்றை மேற்கொள்ள
பூவரசு முயற்சிக்கிறது.

'பூவரசத் தொடர்ந்து பொற விரும்புகிறேன்! '
என்ற ஒரு வரசகத்தை எழுதி
உங்கள் பெயர், முகவரியைக் குறிப்பிட்டு
பூவரசக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

வாசகர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப பூவரச பிரதிகளைத் தயாரிப்பதற்கும் அச்சக, மற்றும் அனாவசியமான தபாற் செலவினங்களைக் குறைக்கவும் இது உதவும்.

இந்துறைப்பிர்க்கார?

அஸ்புடன்.
அப்சிரியர்,
பூவரசு.

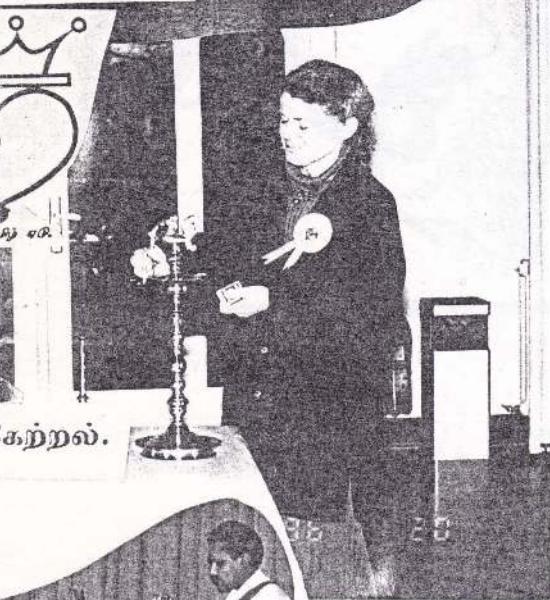
பூரணி
ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக்
கலை, திலக்கிய மாணிய.

வினக்கேற்று

நெந்திரதேசம்
நடனம்

கற்றல்.

இசைத்
நெந்றல்.

கற்கெட்டுறவு

கற்மறிமுகம்

இராஜன் முருகவேல்.

அத்தியாயம் 1

அதிகாலைப் பொழுது.

தொலைபேசி அலறியது.

இரவு வேல்லையால்வந் அலுப்பு கண் இமைகளை அழுத்தி ஏரிச்சலாக்கியது.
படுக்கையில் இருந்து எழ மனமில்லை.

தொலைபேசி விடாமல் அலறியது.

'யாராக இருக்கும் இந்த நேரத்தில்!'

'நிம்மதியாகத் தூங்கக் கூட விடமாட்டாங்கள்!'

கள்'ளன்று கோபம் எட்டிப்பார்க்க, தொலைபேசியை நோக்கிக் கையை நீட்டினான்.

"ஹோலோ! ஆர் சிவராசனே?"

"ஹோம்...நீங்கள் ஆர் பேசுறியன்?"

"எட என்னைத் தெரியேல்லையே...? ஆரெண்டு சொல்லு பாப்பம்..."

'இதென்னடா கரைச்சல்...இரவு வேலையால் நேரம் பிந்தி வந்தவனை விடிய வெள்ளன்ன எழுப்பி, ஆரெண்டு கண்டுபிடி என்ட புதிர்வேறை...'

'எங்கடை சனங்களுக்கு எந்த நேரத்திலை என்ன கதைக்கவேணுமென்ட விவஸ்தையே கிடையாது'

எட்டிப்பார்த்த கோபம் தலைக்கேறியது.

"என்ன விளையாடுறியனே...நீங்கள் ஆரெண்டு எனக்கு எப்பிடித் தெரியும்? இதைக் கேக்கத்தான் காலங்காத்தாலை காசைச்செலவழிச்சு ரெவிபோன் எடுக்கிறீங்களா?"

"எட சிவா! எவளவு நாளாய் பழகியிருக்கிறம். வெளிநாட்டுக்கு வந்தவுடனை பழக்கள் எல்லாத்தையும் மறந்துபோனியே?"

'ஆரோ உரிமையோடை கேக்கிறான்...கோயிக்கிறதாலை இருக்கிற தொடுசல்கள் அறுந்தாலும் அறுந்துபோம். தெரியேலை எண்டால் வெளிநாட்டை இழுத்து ஒரு குத்தல்...ஆராய் இருக்கும்!'

கோபம் தணியத் தலையைப் பிய்த்துக்கொண்டான் சிவராசன்.

நினைவில் குரல் அடையாளம் புரியவில்லை.

"திட்டங்கு கேட்டால் எப்படித் தெரியும் என்கு சொல்லமுடியும்?"

"அதுவுமச்ரிதான். நீயும் ஜேர்மனிக்குவந்து பத்துவருசத்துக்குமேலையிருக்கும். மறந்து போயிருப்பாய். என்ன இருந்தாலும் உன்றை முன்வீட்டுக்காரனான இந்தச் சிவநீசனை ஞாபகத்திலை வைச்சிருக்கிறியே என்கு அறியத்தான் கேட்டனான்."

அட சிவநீசன் அண்ணை. தூத்துச் சொந்தம்.

"அண்ணை சத்தியமா உங்கடை குரலை அடையாளம் தெரியேலை. குரல் சரியா மாறிப்போக்கு!"

தூக்கம் தூரவிலகி நின்றது.

"என்றை குரல் மாறிப்போக்கோ...இல்லாட்டி உன்றை நிலமையளோ?"

"அண்ணை உங்கடை குரல் மாறினாலும் உந்தக் குத்தல்க்கதை இன்னும் மாற்றேலை... இப்ப எங்கை நிக்கிறியன்?"

"என்ன இலங்கையிலை இருந்து வேலை மெனக்கெட்டு ரெவிபோன் எடுத்தனான் எண்டே நினைக்கிறாய்? நாலும் ஜேர்மனியிலைதான் இருக்கிறன்..."

"என்னண்ணை..எனக்கு இவ்வளவு நாளாய்த் தெரியேலை..எப்ப ஜேர்மனிக்கு வந்தனிங்கள்?"

"மெய்யாய்தான் கேக்குறியோ...இல்லாட்டித் தெரியாத மாதிரி நடிக்கிறியே?.. உன்றை கொப்பர் கொம்மா நான் ஜேர்மனிக்கு வந்ததைப்பற்றி எழுதேலையே?"

"அதுகள் இதையெல்லாம் எழுதினால் நான் ஏன் கேக்கிறேன் அண்ணை?|நான் எவ்வளவுதான் ஊரிலை என்ன புதினங்கள் என்குகேட்டு எழுதினாலும்கூட எழுதாதுகள்..."

"உதுகளை ஏன் எழுதப்போகினம்...காகபணம் அனுப்புள்ளேந்தான் எழுதுவினம்..."

"முந்தி ஒருக்கா எழுதின கடிதம் ஒண்டிலை நீங்கள் குவைத்திலை வேலை செய்யிறியை என்கு எழுதினவை..பேந்து ஒண்டுமீட்டங்களைப்பற்றி எழுதேலை..."

"ஓ..குவைத்திலை வேலை செய்யேக்கை ஸராக் பிரச்சினை வந்தீட்டுதுக்குரு மாதிரிக் கஸ்டப்பட்டுப் பிரச்சினையளுக்காலை தப்பி ஊருக்குப் போய் ஏன்கு மூண்டுமாதம் மெனக்கெட்டன்பாத்தன்..அங்கை இருந்தாலும் கிவியத்துக்கு வழி ஒண்டுமீதெரியேலை..நான் தனிய எண்டாலும் பரவாயில்லை.என்னை நம்பி மூண்டு கீவன் இருக்குதே..."

"அண்ணை.... கலியாணமும் கட்டிடமெங்களே?"

"எனக்கியப் பத்தனை வயது? இந்த வயதுமட்டும் கலியாணம் செய்யாமைச் சந்தியாசமே வாங்கிறது?! கலியாணம் செய்து ரண்டு பிள்ளை பிறந்தபேந்துதான் குவைத்துக்குப் போனான்.குவைத்தாலை போய் பெண்டில் பிள்ளையள் மூண்டையும் இழுந்துக்கொண்டு ஜேர்மனிக்கு வந்து ரேந்தன்.இங்கைவந்து ஒண்டுபிறந்து இப்ப எண்ணை நம்பி நாலு. என்னோடை மொத்தம் ஐஞ்ச உருப்படி."

"ஐயோ அண்ணை! எனக்கு ஒண்டும் தெரியாதுதானிங்களை இஞ்சைவந்து கனகாலமே?"

"நாலு வருசம் முடிஞ்சபோக்கு..."

"அப்ப ஏன் இவ்வளவு நாளாய் என்னோடை தொடர்பு கொள்ளேலை"

"எனக்கே இண்டைக்குத்தான் உன்றை ரெவிபோன்நம்பர் கிடைச்சுது. இஞ்சைபார். கதையோடைக்கதையாய்ச் சொல்லவந்த விசயத்தை மறந்துபோனன். சிவாசன்றை கொப்பர் கொழும்பிலைவந்து நிக்கிறாந்தான் கொழும்புக்கு ஒரு அலுவலாய் ரெவிபோன் எடுத்தனான் அப்பதான் கொப்பந்து அங்கை நின்கு

“எனக்கொருங்கா அடிச்சுச் சொல்லச்சொல்லி நம்பர் தந்தவர்...”
“அப்போ..கொழும்பிலை நிக்கிறாரோ?”என்று பறப்படுன் கேட்டான் சிவராசன்.
“வேறை என்ன..தாகிலும் காச கீக்குத்தான் வந்திருப்பு...”
“ம்!”

“என்னடாப்பா பெருமூச்சவிடுறாய்பத்துவருசமாய் ஜேர்மனியிலை இருக்கிறாய்பதாத்துக்கீத்து அனுப்பின்ன... ஊர்நிலமையள் தெரியுந்தானே? தொட்டதுக்கெல்லாம் காகதான் வேணும்...”

“ஹர் நிலமையள் தெரியும் அன்னை..என்ன செய்யறது?
கைமிலை இருந்தால்தானே அனுப்பந்ததுக்கும் இப்பவே கடனிலைதான் ஒடுநெ. முந்திச் சோல்காசிலை இருக்கேக்கை எண்டால் கைமிலை காச பிழயிச்சு. பாத்துப்பாராமை அனுப்ப முடிஞ்சுது.இப்ப வீட்டு வாடையிலைவிருந்து தன்னிலவரையும் கையாலைதானை போகுதுசம்பளமும் அப்பிடி இப்பிடத்தான்”
“உன்னமைதான்..ஹரிலை இருக்கிறதுகளும் நாங்கள் வெளிநாட்டிலை இருக்கிறம் என்ட நம்பிக்கைமிலைதானை பல கஸ்டங்களுக்காலை கொழுப்புக்கு வருதுகள்..என்னவோ வயான காலத்திலை கொப்பரையும் கொம்மாவையும் சந்தோசமாய் வைச்சிருக்கிறதுதான் உன்றை கடமைஅதுசரி ஒரு நாளைக்கு வீட்டுப்பக்கம் வாவன்.”

“கட்டாயம் வருவன் அன்னை..உங்கடை ரெவிபோன் நம்பரைத்தாருங்கோ...”
“சொல்லுறவுன்..எழுது..அட்டசையும் எழுது...”
“சொல்லுங்கோ...”

‘சனியன்..இந்தநேரம் பார்த்து ரெவிபோனும் ‘கட்டாயம் போக்கு’ மாதாந்தால் தொலைபேசி தற்காலிகமாக இயங்கவில்லை. வெளியிலிருந்து எவராவது தொடர்புகொண்டால் பேசலாம். அவனாக எவராடங்கும் தொடர்பு கொள்ள முடியாது.

கைமிலும் பணம் இல்லை. மாதக்கடைசி. எவருடைய தொலைபேசியிலாவது கடனாகத்தான் கடைக்கவேண்டும்.

ஐம்புதுரூபுஆழியர் என்று பலரிடம்கடன்வாங்கியாகிவிட்டு.இனியும் கடனாக ரெவிபோன் தரச் சம்மதிப்பவர்கள் எவராவது உள்ளனரா எனச் சிந்தித்தான். கேவனைக் கேட்டால் நிச்சயம் சம்மதிப்பான்.

உதவி செய்வான் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

அவசர அவசரமாக முகத்தை அலம்பி. உடைகளை மாற்றிக் கொண்டு கேவனின் வீட்டை நோக்கி விரைந்தான்.

ஆதாவு நடவடிந்த தந்தைக்கு அனுப்பக் காக்கு எவரிடம் போவது? அதற்கும் வழிபிறக்காலை போய்விடும்?!

இப்படியே வேலையும் வீரும் கடனும்தான் வாழ்க்கை என்றால்.. வாழ்வதற்கே வெறுப்பாக இருந்தது.

எனினும் பெற்றோரை கோதாங்களை..அவர்களால் ஏற்பட்ட குமைகளைப் பாச்சாக நினைத்தபோது வாழுத்தான் வேண்டும்போலிருந்தது. கேவன் வீட்டில்தான் இருந்தான்.

சுழிபூரம்!

குடிமனைகளும் வயல்வெளிகளும் கோவில்களும் நிறைந்த கிராமம். கூடலே வடபுறத்து எல்லையில் நீலநிறத்தில் வெண்ணிற அலைகளை முட்டி மோதவிட்டு வேடிக்கையாக ஆஸ்பரிக்கும் பறந்து விரிந்த கடல் வலயம்.

அக்கிராமத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் அமைந்துள்ள பத்திரிகாளிஅம்மனின் ஆலயம் மிகவும் பிரபல்யமானது. அவ் ஆலயத்தின் அருகில் வரிக்கும் ஒரு சிறு குழந்தையைக் கேட்டால்கூட, நமசிவாயகம் வீடு எது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டிவிடும்.

நமசிவாயகம் மரவேலையில் மிகவும் பிரசித்தமானவர். வீட்டு வேலைகளில் இருந்து கோவில் வானங்கள் வரை அவரின் திறமைக்குச் சான்றாகப் பலவற்றை அங்கே காணலாம்.

ஒருகாலத்தில் அவ்வுரில் எவராவது புதுவீடு கட்டுவதென்றால் அவரிடம்தான் வருவார்கள்.

தகவு, யன்னல், வனை, முகடு என்று குறித்த நேரத்தில் சொன்ன மாதிரியான வேலைகளை நாணயமாக முடித்துக் கொடுத்துத் தனக்கென ஒரு பெயரைத் தக்க வைத்திருந்தார்.

நமசிவாயகத்துக்கு ஐந்து பிள்ளைகள். மூத்தது மூன்றும் பொடியன்கள். மூத்தவன் நடராஜன் நந்தவழியிலேயே தொழிலைக்கற்று. கூடலே மரவியாரமும் செய்கிறான்.

எனிலும் நாட்டுப் பிரச்சினைகளின் மத்தியில் எந்தத் தொழிலைத்தான் ஒழுங்காகச் செய்ய முடிகிறது?

நடராஜனுக்கும் திருமணமாகிக் குடியும் குடித்தனமுமாகத் தனியாகப் போய்விட்டான். ஒரு மகன், ஒரு மகன் என இரண்டு குழந்தைகள். மூன்றாவது சிவராசனின் தமிழ் வரதராஜன்.

அடுத்து இரண்டும் பெண்கள் - குழந்தை, சாந்தினி.

சிவராசன் அப்போது எஸ். எஸ். சி. பதித்துக் கொண்டிருந்தான். நமசிவாயகத்துக்கு ஒரு மகனையாவது நன்றாகப் படியித்து உத்தியோகம் பார்க்க வைக்க வேண்டுமென்று தீராத ஆசை.

சிவராசனும் வீட்டிலுள்ளவர்களிலும் பார்க்க கல்வியில் கெட்டிக்காரன்தான். அதனால் அவனின் படியிற்கு இடையூராகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில் சிவராசனை மரவேலையில் ஈடுபடுத்தவில்லை. தன்னுடைய ஆசையை அவன்மூலமாக நிறைவேற்ற முடியும் என உறுதியாக நம்பினார். கல்விக்காக சிவராசன் கேட்டவற்றை எல்லாம் வாங்கிக்கொடுத்தார். நடராஜன்தான் அப்போது நமசிவாயகத்துடன் உதவியாக இருந்து வேலை பழகினான்.

சிவராசனும் எஸ். எஸ். சி. வரை ஒழுங்காகத்தான் கல்வி கற்றான். அதன்பின்னர்தான் நண்பர், சினிமா என்று வாலிப் பயதின் துடுக்குத்தனங்கள் அவனையும் பற்றிக் கொண்டன.

அப்போது “முன்று முடிச்கு” என்ற படம் வந்தாலும் வந்தது. ரஜனி ஸ்டெலில் சிகிட்டைத் தாக்கிப் போட்டு உத்பால் கவ்விப் பிடித்ததில் ஏதோ ராதனை செய்துவிட்டாகக் குதுருகலம் அடைந்ததில் சிவராசனுக்குப் புகைப் பழக்கமும் தொற்றிக் கொண்டது.

பீசை அரும்பிய பருவம், கூட்டாளிகளில் மனோகரன் என்பவன் அவனுடன் மிகவும் ஒட்டு.

தந்தையிடம் ரிசுனுக்குப் போக வேண்டுமென்று அடம் பிடித்துப் புத்தம்புதிய பச்சை நிறத்தில் ஆசியா (Asia) சைக்கிள் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டான்.

அப்படி ஒரு “ஆசியா” சைக்கிள் மனோகரனிடமும் இருந்தது.

“சிவா! நாளைக்கு நுண்ணைக் கோவில் தேர். வாறாய்தானே?” எனக் கேட்டான் மனோகரன்.

மாதகலில் நெங்கதிர்கள் புதுமனைப் பெண்ணாகித் தலை சாய்க்கும். வயல்களின் நடுவே கம்பிராக அமைந்திருந்தது நுண்ணை முருகன் ஆலயம். நுண்ணையில் தேர்த்திருவிழா என்றால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நாலாபறமும் இருந்து வந்து குழுவார்கள்.

விதம் விதமான காவடிகள் வரும். அதற்கும் மேலாக அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் பாவாடைக்கூட்டங்கள் காலில் கொலுக்குலுங்க ஓடியாடித்திரியும். அவர்களுக்குப் பின்னால் சென்று, கூட்டத்தோடு கூட்டமாக வளையல் கடைகளுள் முடிமொதுவதில் நெஞ்சம் இனம்புயியாத உணர்வுகளின் நாக்கத்தில் குறுக்குறுக்கும். அந்தக் குறுக்குறுப்பில் திமிரிப் பிறக்கும் ஆண்டமே அஸாதி ஆண்டமத்தான்.

“என்னடா சிவா! நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறன். நீ என்னெண்டால் என்னத்தையோ பிடிக்கப் போவன் போவலை யோசிக்கக் கொண்டிருக்கிறாய்!”

“நுண்ணைத் தேர் என்டால் கம்மாவே? எனக்கும் வாறத்துக்கு ஆசைதான். ஆனா....

“என்னடா ஆனா.... ஆவன்னா....”

“வெறுங்கையோடை எப்படியா வாறது? செலவுக்கு காக வேணுமெல்லே?”

“வீட்டிலே கேட்டுப் பாரன்....”

“அப்பிட்டைக் கேட்டால் முறையாய் ஏச்கத்தான்விழும். அடுத்தவருசமும் தேர் பார்க்கலாம். இப்பு சோதினை வருது. யடி என்று துன்னுவார்.”

“அப்பரை விடு. எல்லா அப்ப்மாரும் இப்படித்தான். தங்கடை இளமைக் காலத்தை மறந்து கைதைப்பினம். உன்றை அம்மாவிட்டைக் கொஞ்சம் ஜில் வைச்சுப்பாரன். அவசரமாய் ஒருபுத்தகம் வாங்கவேணுமென்று சொல்லிக் கேள். இதைக் கூட நான் ரொல்லித் தர வேண்டிக்கிடக்கு.”

“ஊதுபத்திக்கும் காக வேணும்....”

“ஊதுபத்தியோ... அட ஒமோம்.. பிறிஸ்டல் டபிள் பைக்கற் வாங்க வேணும். தேவன், குமார், நந்தன் எல்லாரும் வாறாங்கள். எல்லாம் காய்ந்க வறண்ட பட்டாளங்கள். நியும் நாலும்தான் செலவளிக்க வேணும். எதுக்கும் பாத்துக் கொண்டு வா....

பணத்துக்குப் பாதை கட்டினான் மனோகரன்.

“அப்ப எத்தினை மனிக்கு எங்கையிருந்து வெளிக்கிடுது”

“சோதர் குஞ்சாச்சி வீட்டிடிக்கு வா. எல்லாரையும் அங்கைதான் வரச் சொல்லியிருக்கிறன். காற்சட்டையோடை படிக்கப்போறன்னன்று சொல்லிப்போட்டு வா. சோதர் குஞ்சாச்சி வீட்டிலை கந்தசாமி அண்ணற்றை வேட்டியள் இருக்கும். கட்டிக் கொண்டு போகலாம்.”

"அதுவும் நல்ல ஜியாதான். அப்ப வெள்ளணப் பற்று மணிக்கு வந்தால் கானுந்தானே?!"

"பற்றுமணிக்கோ.... நல்ல கதை. எட்டுமணிக்கு அங்கை நில். அப்பிடியே போற வழியிலை சில்லாலைக்கை கன்னுக் கொஞ்சம் அடிச்சுப்போட்டுப் பேணால்தான் உசாராய் இருக்கும். கூட்டத்துக்கை புகுந்து வினாயால்லாம்."

"மனோ, கன்னடிக்கிறது சரி. மாதகல் ஆக்கள் பொல்லாதவங்கள். கோவிலுக்கை நிதானமில்லாமை என்னவாலும் சேட்டைசெய்தால் கும்மா கையைக் கட்டிக் கொண்டு வேடிக்கை பாக்கமாட்டாங்கள். தேர்ச்சில்லுக்கை போட்டு நசிச்சுப் போடுவாங்கள். கவனம்..."

"எண்டா தொட்டதுக்கெல்லாம் பயப்பிடுறாய். அவங்கள் பொல்லாதவங்கள் எண்டால் நாங்கள் கழிபுரத்தாங்கள்.... நாங்கள் என்ன பெட்டைப்பகங்களே.... எதுக்கும் நாளைக்குச் சோதர் குஞ்சாச்சி வீட்டை வந்துரோ. ஆனா ஒண்டு.... புத்தக அலுவலை மறந்து கோகாமை கொம்மாட்டை ரெலவுக்கு வாங்கிக் கொண்டு வா."

கோவிலுக்குப் போய் நண்பர்களுடன் கும்மாளம் போட. பொய் சொல்லித் தாயை ஏமாற்ற வேண்டியள்ளதை நினைத்துச் சிவராசனின் மனம் சுற்றுச் சங்கப்பட்டது. என்றாலும் அவனது இள ரத்தம் நண்பர்களுடன் சந்தோசமாய் பொழுதைக் கழிக்கப் பொய் கூறுவதில் தவறில்லை என முடிவெடுத்தது.

பொய் உண்மையாகித் தாயை நம்மைவத்ததற்கு அறிகுறியிக் கூமிவாயகத்தின் மதியிலிருந்து சில தாள்கள் வெளிக்கின்மின.

மறுநாள் குதூகலத்துடன் சோதர் குஞ்சாச்சியின் வீட்டை அடைந்தான் சிவராசன்.

அங்கே....

சோதர் குஞ்சாச்சியின் வீட்டு முகப்பை அடைந்தால்போல் ஓங்கிப் படர்ந்து வளர்ந்த புளியமரத்தடியில் மனோகரன், தேவன், குமார், நந்தன் எல்லோரும் சிவராசனின் வரவிற்காகக் காத்திருந்தனர்.

"குஞ்சாச்சிரெண்ணாய்...."

"என் அப்புவைவ... என்ன கூட்டமாய் நிக்கிறியன்? எந்த வீட்டுக் கூரையைப் பிரிக்கிற யோசினை?"

"குஞ்சாச்சிக்கு எப்பாத்தாலும் கிண்டல்தான். நுணைசைக்குப் போகப் போறம்...."

"ஓமோம்... அதுநான் குமரியினெல்லாம் அன்றுப்பட்டுக் கொண்டு வயலுக்காலை ஒடுறோளைவை. அதுக்கேன் புளியமிலை நின்டு மெனக்கெடுகிறியன்... நேரவழிக்கு வெய்மில் ஏற முந்திப் போங்கோவன் பொடியன்...."

"அதிலை ஒரு சிக்கலனை. கோவிலுக்குப் போக வேணும் என்டு வீட்டிலை கேட்டால் சண்டைக்கு வருதுகள்... வீட்டுக்காரரோடை பெரிய வில்லங்கமாய்ப் போக்கு."

"மெய்யாயா..?!"

"நாங்கள் என்ன பொய்யே சொல்லுறந்தும்....?"

"அப்பா! நுணைசைக் கந்தா! இதென்ன கலிகாலமார் கிடக்குது. கோவிலுக்குப் போகவேண்டாமென்டு சொல்லின்மோ? கலிகாலம் முத்திப்போச்சரா நம்பியவை. நான் போய் ஒருக்கா உங்கடை கோத்தையவையைக் கேட்டுக் கொண்டு வரட்டே."

அவசரப்பட்டுத் தடுத்தான் நந்தன்.

(5மீட் பக்கம்)

நா
ன்

திரு
நூ
து
வே
சி

ரீ
ஸ்
ல
ன்

இளால்...

மனிதர்கள் வாழுமுடியா
வீடுகளையெல்லாம்
உயர்ந்த தொகைப் பணத்திற்கு
அபகரிக்கின்றிர்கள்.
நாமோ 'வீடற்றோர்' என
அழைக்கப்படுவதையே விரும்புகின்றோம்.

நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும்
எம்மிடமிருந்து பிடிங்குகின்றிர்கள்!
உங்கள் பெட்டிக் கடைகளை
விடியிலின்முன்பு முதல்
இரவின் அமைதிவரை திறக்கின்றிர்கள்
நாங்கள் ஜந்துமணியென்றால் கடையடைப்போம்
வந்து உணவுறந்தி
குந்தியிருந்து தொலைக்காட்சி
கொஞ்சம் மது கலைப்போம்!

எம்மிடம் மீண்டும் மீண்டும்
பிடுங்குவது கொஞ்சமா?
நாம் வாய்திறக்கும் போதெல்லாம்
இனவெறியர்களாக முத்திரையிடப்படுகிறோம்!
ஆனால் நீங்களோ
எமது வேலைகள்
எமது செல்வம்
எமது வீடுகள்
எமது பண்பாடு
இவை மட்டுமா
எமது பெண்களையுமல்லவா
பிடுங்குகின்றிர்கள்.
நான் இனத்துவேசி
அல்லன்.
ஆனால்...

(ராசர் இ ஸ்னோ)

மொழிபெயர்ப்பு ச. விமலநாதன்

(நன்றி 'குவியம்' நோவே)

நோவேக் கவிஞர் மூசர் இ ஸ்னோ வக்கு
இரு பதில் கமிகது!

தங்கம்

கோரிய நாட்டுல்
வாழுதையில் நாலெழன்
நம்ரி மறந்த மனிதர்களா?

நாங்கள் ஒன்றும்
இங்கே தரிந்திரும்
தரிந்திர நோக்கில்
இல்லை! இல்லை!!

வீடுயல்
ஒன்று வரும் வருமின
வழிநீளம் விழுத்திருக்கும்
செய்தியச் சொன்னோம்!

...ஆணால்

நாற்றுமிடுப்பது
செவிட்டுக்காதில் உரக்கச் சொல்லியும்
கேளாது போன செய்திகளாயின
பல்கலை வீழாக்கனிலும் கூட
பதுக்கியும் நாற்காலி இருக்கில் சொருகியும்
இன்னும் சொல்வாது செதிகளாடு
ஊனும்யாகி நீந்து...
எங்கள் நேச
உடைகளை அணிந்து
ஏசிய நைசைப்பிவாழ்ந்து
மீண்டும் உயிர்ப்பதில் தழப்பு
இயை மொழியை உருதுப் போ
நங்கள் யசீந்திர மொழியின்
அசர் நாக்கந்து நாம்
ஏனில்பதே நந்திரம்.

வேலைகள்

சாலிபோட்டு இனம் வருந்து
வேலிபோட்டு யில்லங்குப்பண்ணீ
தரஞ் சூறிய சங்கதிகளோடு
தேயிகைக்குள்ளும் குறுதியைப் பார்த்தும்
தீராட்டக்காட்டான் என்றும் சூறி
வாளாதிருந்து வல்லவர்கள்
தொழிலகம் கூட அழைக்கும் நபாவில்
மெற்றிட வேலைகள் அலைகள் தானோ?
வினை விழைத்தால் நினையா வரும்?

எங்கள் உணர்வு

'காணி நிவம் வேண்டும்'
இதில் பழையதின்ன புதியதின்ன
மன்னை... விட்டை... ஏன் நாட்டை
பிசாந்தரமாக்க கொள்ளும்
பண்புகள் எழுத பாருவரியங்கள்
இரவு என்று அவர்ஜி அவர்ஜி!!

மீண்டும் மீண்டும்

குப்போட்டிய தமிழர்கள்
கரையைத்தொட்ட இடங்களில்
வாணிபம் செய்தவர் வாரிச் நாங்கள்.
அமையின் வேலையில்
தீசத்திற்காப் திருவியம் தேடவில்
நீநியிருந்து குடுந்து மக்கு
வந் தேறு மனைக்கு வாய்ப்பெற்றியா?

எம்மிடு

கழப்பர் கிளனியார்
வார்த்தைகள் ஏவி
மசிந்திரிப் பார்க்கையில் தோணைக்குழுக்கி
ஒழுந்து போகுவ் இதற்குள் இருப்பது
இன்றுமேசம் இய்க்கையா?

ஒ நீகள்

தெய்வைகள் அனுரதை விடுதல்
பிசல்வழி எங்கள் ஒட்டுப்பாடு
விருதன் எங்கள் ஒட்டுப்பாடு
பொதுத்தத்தில் இது
ஒ நீகள் சொம்பியற்றுவார்கள்.

பிபண்கள்

எங்கள் ஆர்த்தனை
ஸ்ரீராமர்க்கல்வர்த்த
இன்றும் திருநாக்நிர்கள்
திருப்பியற்று திருப்பக்நிர்கள்
அப்பொது கைவாரு பிகாந்பதூம்
எங்கள் பிபண்கள்.

ஆராயும்
நம்
தெய்வை சுதாமி நான் கால்
யாத்துக்கூபில்
நான் மாநந்த திருக்கியல்வால்.
ஆராய்..

-கோசல்யா சென்னாலிங்கம்.

அஞ்சலிக் கூட்டம்.

சட்டத்தரணியும் சமூகசேனையாளருமான
திரு.எஸ்.கேமகேந்த்தின் கண்டாவில் காலமானார்.
அன்னாரது மறைவையொட்டி ஜெர்மன்வாழ் நண்பர்களால் ஒழுங்கு
செய்யப்பட்டுள்ள அஞ்சலிக் கூட்டம்
எப்பல்மாத நடுப்புறியில் என்னப்பெற்றால் நகரில் நடைபெறவுன்று.

மேலதிக விபரங்களுக்கு

நிரு மகாலிங்கம் கணேஸ் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்க!

Mahalingam Kanes,

Gustav Bohm Str. 67, 58256 Ennepetal, Germany.

Tel: 02333/ 4751

பூவரச ஜந்தாவது ஆண்டுநிறைவையொட்டி
எங்கள் இளந்தளிர்களுக்கிடையே நடாத்தப்பட்ட
உறுப்பெழுத்து, சித்திரம்வரைதல்போட்டிகளில் பரிசுபெறுவோர்,—

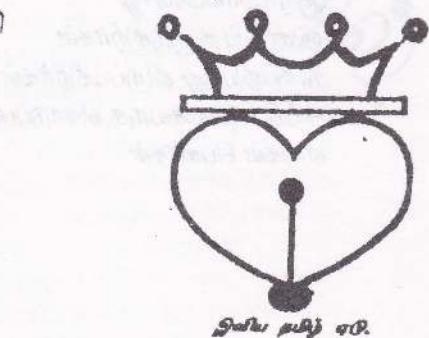
சித்திரம் வரைதல்
(கீழ்ப்பிரிவு)

முதற்பரிசு.—
செல்வி காருண்ய கருணாகரமுர்த்தி
(பேரவீன்)

இரண்டாவது பரிசு.—
செல்வன் அசோக் குலதாசன்
(பிழேமன்)

மூன்றாவது பரிசு.—
செல்வன் ராகுலன் விஜயகுமார்
(பிழேமன்)

சிறப்புப் பரிசு.
(அதிக படங்கள்)
செல்வி அபிராமி புவனேந்திரன்
(பிழேமன்)

சித்திரம் வரைதல்.
மேற்பிரிவு.

முதற்பரிசு.—
செல்வன் நிசாந்தன் தியாகராஜா
(பொக்கெனம்)

எ

இரண்டாவது பரிசு.—
செல்வன் ஜயதீபன் ஞானரத்தினம்
(பிழேமன்)

க

மூன்றாவது பரிசு.—
செல்வன் ஜகன் குலதாசன்
(பிழேமன்)

வ

உறுப்பெழுத்து.

கீழ்ப்பிரிவு (5முதல் 7வயதுவரை)

இ

முதற்பரிசு. —

செல்லி காருண்யா கடுஞாகரமூர்த்தி
(பேர்லின்)

ள

இரண்டாவது பரிசு. —

செல்வன் கழீவ் சண்முகவிங்கம்
(கிளவஸ்ற்றால்)

ந

மூன்றாவது பரிசு. —

செல்லி அல்லி கமலநாதன்
(வேடமார்க்)

ண

உறுப்பெழுத்து

மேற்பிரிவு (8 முதல் 10வயதுவரை)

ளி

முதற்பரிசு.

செல்லி அம்புலி கமலநாதன்
(வேடமார்க்)

இ

இரண்டாவது பரிசு. —

காயத்ரி யோகநாதன்
(பிழேமன்)

ந

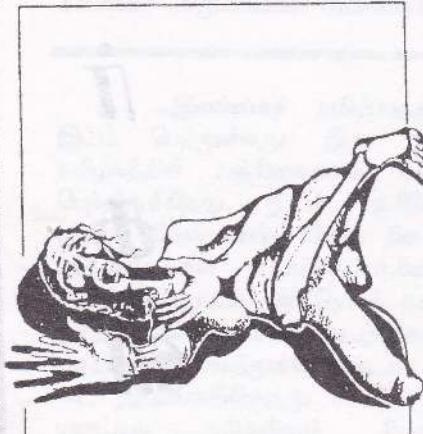
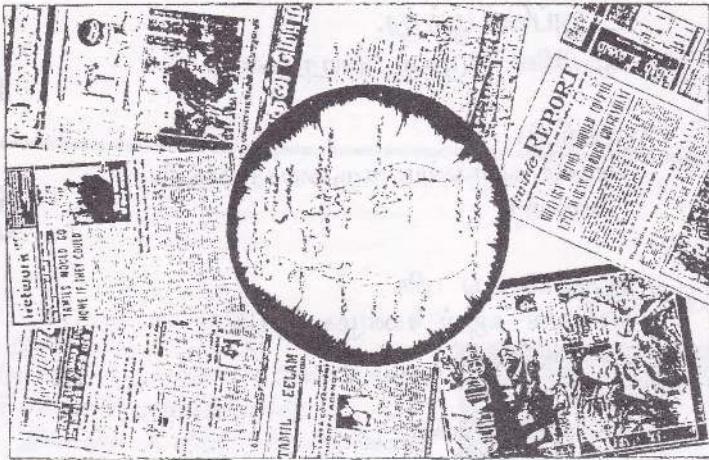
மூன்றாவது பரிசு. —

விசுவனா குணராஜன்
(பிழேமன்)

ள்

(போட்டிகளில் பங்குகொண்ட அனைத்து இனந்தளிர்களுக்கும்
பூவரச தனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.)

போக்குவரத்துக்கான மாற்றங்கள்

எனிடம் முலையும் சிரிபத மற்றும்

நான் கழித்துதானே!

ஏர்த்துவிட்டு...
ஏன் கலவை...
ஏன் என்...
ஏன் கட்டுத்து...
ஏன் பிரைவு...
ஒன்னென்றான் பியாரமான் ஏரி:

என் மனம் அசையாது...
விரீதாலை ஒன்றுதான் ஏன்கு கேள்வு முகவைர
நூல்விளைத்தயை
நூல்தத்திற்கேன்.

ஏற்குத் தான்தானே!...
உங் தயாவல்...
உங் மஹாவிஷல்...
உங் தங்கையல்ல...

த. அருணாசலம்
(பதினாறாம்)

(போக்குவரத்துக்கான மாற்றத்தும் விலிருந்து)

அச்சுப் பிழைக்கு வருந்துசிறோம்!

ழுவரக ஆண்டுமலர் பக்கம் 77ல்.

கட்டுரை.

உலக அரங்கில் தாய்மொழி!

தற்போது கமார் 35 பிலியன் தமிழ்பேசுவோர் என்பது பின்து! தற்போது கமார் 35 மிலியன் தமிழ்பேசுவோர் என்பதே சரி!

1987ல் 54 பிலியன் என்பது பிழை!

1987ல் 54 பிலியன் என்பதே என்பதே சரி!

திராவி மோழிபேசுவோர் 1987ல் 181 மிலியனாக இருந்தனாது இந்திபேசுவோர் 220 பிலியனே என்பது பிழை!

திராவி மோழிபேசுவோர் 1987ல் 181 மிலியனாக இந்திபேசுவோர் 220 பிலியனே என்பதே சரி!

ஆண்டு மலர் பக்கம் 68ல் —

இராஜன் முருகவேல் எழுதிய 'ஸிஸ நினைவுகள்' கட்டுரையின் ஒரு பக்கம்.

குறுநாவல்கள் வெளிவந்தன என்று தொடங்கி— பாலா(எசன்) என்று முடியும்வரையுள்ள பகுதி

இந்தப் பக்கத்தின் மேற்பறத்திலும்—

சிவம் (ஹானன்) என்று ஆரம்பிக்கும் மேற்பகுதி

பாலா(எசன்) என்பதைத் தொடர்ந்தும் வந்திருக்கவேண்டும்! தயவுசெய்து திருத்திக்கொள்ளுங்கள்!

(பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டிய வாசகர்களுக்கு நன்றி)

ழுவரக ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவுப் போட்டிகளில் இரண்டாவது பரிசுகளைப் பெற்ற சிறுகதை கட்டுரை கலிதை என்பன அடுத்த இதழில் இடம்பெறுகின்றன.

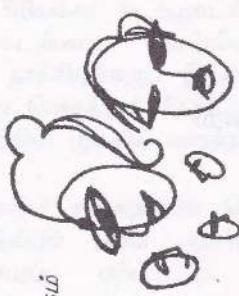
ஒ ஸ்ரும்

ஏங்கன்.

பெரிடி ஓரு எக்கம்.
நிறங்கல்லிடால் பல எக்கம்
பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இனை ரிமி
மனம் காலூடி எக்கம்
மனமீம் எக்கவிடுவதால்
உடலில் உயிரி ஆடுவதும் எக்கம்!

ஏஞ்சூர்த்து உயர்த்துவிடால்;
பாக்கும் பார்க்கவுக்குக்குத் தீர்த்து
கார்களில் ஓரு எக்கம்
நினைத்தலான் கிண்டைத்துவிடால்;
அவனின் தீர்த்தாக ஏத்துக்கட.
ஏந்தனை டணங்கவில்லை எத்தனை எக்கம்!

மந்தனைக்கார எக்கம்
மந்தனைக்கார எக்கம்
போன்னுக்கார எக்கம்
பொருளுக்கார எக்கம்
ஸங்குத்தகாக எக்கம்
பகட்டான வழங்குக்காக எக்கம்
யாவும் கிணைத்துவது மேஜங்கள் ஓரு எக்கம்!
கிணைத்துவிடால் பல எக்கம்!!

தயவின் அன்றிக்கார எக்கம்
தந்தையின் அவைனைப்படிக்கார எக்கம்
சுகோதார பாசத்துக்கார எக்கம்
இந்த உரை -
விருப்பவர்க்குத் தெரியாது எக்கம்
விலைது பேரங்கள்...
அது வெரிவுகாறு எக்கம்!!!

தனவரவுயாத்தனக முடிந்து
வினை காலுமினாலும் எத்தனை எக்கம்
வயது உதிந்துவிடால்
உயிரைநினைத்து எக்கம்
சிளைத்து உயிரி போய்விருமோ என்றோரு எக்கம்
உயிரி போதும்போதுகூட எக்கம்!
பீஷும் உயிரி சொக்கமா நாகமா
அந்தாத்திறும் எக்கம்.
விளைதைக்கி உயிர்மொத்துக்கூட எக்கம்
வோதும் உயிரி தங்காரா என்றோரு எக்கம்
உயிரோடு தீட்டுவிட்ட எக்கம்
ஊங்கிதும் மறையாது இந்த எக்கம்!

- ராஜன் ஸ் ஆட்டஸ்.

உங்களுக்குத்தெரியுமா?

தீ(நெருப்பு)க் ருச்சிகள்.

மிருகங்களைப்போல வேட்டையாடிய இறைச்சிவகைகளையும் காய்கறிவகைகளையும் நேடியாக உண்பதைவிடுத்துப்பட்டதி சமைத்து உண்ண, குளிரிலக்க வெய்யம், இருள்ளிலக்க ஓளி என்பனப்பறி சிந்தித்து பிறந்தபோது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது தீயின் பயன்பாடு.

சிக்கிமுக்கி (Flint) கற்களை ஒன்றோடு ஒன்று உருக்கொதும் வன்னி மரக்கட்டைகளில் உரல் ஏற்படுத்துப்போதும் தீ உருவானது. ஆனால் இந்த இரண்டையும் எந்த நேரமும் பயன்படுத்த முடியுமா? தீயை ஏதும் வழிகளில் சேமித்து விரும்பும்போது பயன்பெறலாமா? விரும்பிய இடத்திற்கு இடம் மாற்றலாமா? ஆரம்பத்தில் உமி, வரட்டி, சில காட்டுமரத்துவண்டுகள், நார்கள் போன்றவற்றின் உதவிபோடு தீ பாதுகாக்கப்பட்டது (அணைந்து விடாமல்).

நார்கீகம் இன்னும் ஏற்று வரை கந்தகம்பூரிய மரக்குச்சிகள் விரைவில் தீப்பிடிக்கக்கூடியதாக இருந்ததில் தீயை இடம்பொற்ற இலகுவாக இருந்தது. ஆனால் இவை தீயை உருவாக்கக் கூடியனவாக இருக்கவில்லை. தொடர் சிந்தனை வலுப்பெற 1827ல் ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. ஜோன்வோக்கர் என்னும் விஞ்ஞானி உரசின் மூலம் தீப்பற்றக்கூடிய தீக்குச்சிகளை கண்டு பிடித்தார். தீப்பற்றலுக்கு வேண்டிய அணைத்து இரசாயனங்களையும் சேர்த்து அவற்றை உருவாக்கினார். உலகங்கும் அவ்வகை தீக்குச்சிகள் கோடிக்கணக்கில் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் இதில் ஒரு பெரிய ஆபத்தும் சேர்ந்திருந்தது. எதேர்க்காரணம் அவை உரிக்கொண்டாலும் அவை தீப்பிடிக்கும்.

ஆனாலும் இதே வழியில் தொடர்ந்து 1845ல் கல்டன் விஞ்ஞானி ஒருவர் வழிகண்டார். தீப்பற்றலுக்குத் தேவையான சில இரசாயனப் பொருட்களை குச்சிகளிலும் சிலவற்றைப் பெட்டியிலும் பூரி இரண்டும் உரப்படும்போதுமட்டும் தீப்பற்கவைத்தார். தாமாகக் குச்சிகள் உருக்கொதுமோது தீப்பிடிக்கும் தன்மையை இழந்தது. நெருப்பும் அந்த கல்டன்காரருக்கு கட்டுப்பட்டது. பாதுகாப்பான தீக்குச்சிகள் (Safety Matches) எனும் பெயரில் உலகம் முழுவதும் உலாவரும் தீப்பெட்டிகள் கல்டன் விஞ்ஞானியின் கண்டுபிடிப்புத்தான்.

- இது பன்ன பக்கம்.

நறுக்குத்

தெறித்தற்போல.....

- திருமதி வீஜயா அபலேந்திரன் -

- ◆ மற்றவர்கள் மற்றவர்களின் குத்துக்களைப் படித்தே பட்டம் பெறுவின்றார்கள். அவர்கள் படிக்காதவர்களைக் கண்சம்பிசய்வதை முன்னிற்கிறார்கள். உண்மையில் தனித்துவத்தில் படிக்காத மேசுதகள் வைகை உலகம் கண்டிருப்பதை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள்.
- ◆ மற்றவர்கள் ஒரு நியடி வேலை முட்டங்குக்கு முழுநாள் வேலை.
- ◆ விதியை உரைந்தவன் புத்திசாலி. விதிக்குப் பயந்தவன் கோமானி.
- ◆ தெய்வத்தை வணங்கிடப் பயன்பட்ட கைகளையே மனிதன் மற்றவர்க்குக் கெடுத் தெய்யமை பயன்படுத்தகின்றான்.
- ◆ குலைஞரின் கையிழுள்ள கல்லிலே குலையிருக்கும். கலைக்காரரின் கையிழுள்ள கல்லிலோ ஆபத்து நிறைந்திருக்கும்.
- ◆ பெரிய்க்குப் புகூருவும் கொருப்பதுவும் ஒரு வைதான். அவர்கள் அதன் குலைஞர்களைக் கணவியுலகம் ஏற்பதில்லை.
- ◆ கூலில்குத்தியுள்ள முன் சிறியதானேயென்று அலட்சியம் செய்தால் குலையே இழந்துவிட வேண்டும் என்றார். தீயவர் தொடர்ச்சியை சிறிது காலந்தானே என்று அலட்சியத்துடன் தொடர்ந்தால் நம்மையே நூற் இழந்தும் விடலார்.

ஶ இரு பகல் இறைவனைத் துதிராமும் பக்தனின் உள்மனம், அதன் மூலம் தனக்குந்தான் நன்மையைத் தேடுதிற்கின்றது. அதைவே பக்தியும் பார்ய்யாகச் செய்துகூட குழங்காகி போய்விடுகின்றது.

ஶ பொருதலம் என்பது வெள்ளளவியன்றால் கூநலம் கறுப்பாகும். வெள்ளளவிடன் கறுப்பு கூந்தால் வெள்ளம் தன் தனித்தன்மையை இழந்துவிடும். பொதுப்பண்டிலின்லாம் இதுபோலகே கூநலத்தால் ஆகி நிற்கின்றன.

ஶ குலச்சாத்திலைவ்வாம் தாலையானதும் பண்டாருக்காவிலைவ்வாம் மிக உயர்ந்ததும் ஒழுக்கம் ஒண்றுதான். அதைப் பெண்களுக்கு மட்டுமே என்ற தாம்பித்துக் காட்டி வருவதில் அந்தமில்லை. கண்ண விஷயக் கறுதுக்காலியாய்க் கிடத்திந்த இலக்கியம், கோவலனின் ஒழுக்கமின்மையை ஒற்றி மறைத்ததும் கூட ஒழுக்கமின்மை தன். அதைச் செய்த அண்ணம் ஒழுக்கத்தில் பால் வேறுபடு காட்டிய பெண்ணினத்தில் கண்ணகிக்கிக்காரிய கறுதுக்காலியாக் கூக்காலத்தில்லையென காட்ட முயன்றுள்ளூமையும் கூட ஒழுக்கக் குறைவுதான்.

ஶ நல்ல என்ன எங்களைவிடச் சிறந்த அபரணங்கள் வேறிரணவையும் ஜில்லை. அண்கிளனால் உயர்வைக்கூட்ட முறையும் மனமாணத்துஅண்கிளனாக்கு அடிகமைப்பட்டுக் கிடப்பதால் தன்னையறியாதான்னின் நிலையைத் தாண்டகவே தன்பட்டம் அடிக்கூடுகொள்கின்றது.

ஶ இழுப்பில் துயரம் வருவது இயற்கை. ஆனால் இழுப்பிலும் மலிந்துச் சீர்ப்பேறு வரும் தெரியுமா? கெட்டவர்கள் சுகவரம் நம்மை விட்டுஅகறும் போது.

ஶ அறவாளிகள் அபிரம் பேர் கட்டுநின்ற போதித்தாலும் வீணாக்கு மூன் செய்தால் சேற்றுக்குள் தீர் கொட்டி மீன் வளர்க்கும் வீண் வேலையாகவே அது முடியும்.

வினாவில் வெளியாவிறுக்கிறது...தமிழ் இலக்கியக் கழக வேறிப்பிடான எழிலானில்.....

புதியதல்ல...புதுமையுமல்ல... நம்மை நாமே உணராமல் நம்மால் உலகை உணர முடியாது!

அதற்கு நல்ல வழி சம்தகன தெய்யம் தகைக்கணமையே வருத்துக் கொள்ளுவதே! மனம் வன்றாத மனிஹன் வேறால்வாத மந்துக்கொப்பானான்..அவனை கொறங்கள் என்ற காற்று இலகுவாக ஏற்குப்போட் பிரீர்ம்.

“புதுமையில் பொய்யான குறைவர்கள் - பழற்றுக்கள் - மதுவாசிகள் - ஆசையல்வாசிகள் - சருகு கேவக்களே நிலையநிற்குக்கீறார்கள். அவர்கள் மிகுந் தீரியாக மக்களை வைத்துப் பிறுத்துக்கொண்டுருக்கிறார்கள். அவர்களின் புகையுக்கள் குழந்தாள்கள் அழுதாயானதனு குறைநிறை மூடும். அதற்கு அவர்கள் நம்மை அழுயுதிக்க மாட்டார்கள். அப்புதொய்க்கழும்ப்பட்டுக்கொண்ட அவர்களின் கேட்பாக்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே சரியாகச் செய்ய, சரியாகச் சம்பாக்கக் கூடிய வேண்டும்.

அதைத் தான் புதியதல்ல... புதுமையுமல்ல... செய்ய உங்களுக்கு உதவ முடிப்படுகின்றது. கட்டுரைகள் நிறைந்து அதார்களின் நீண்டகுறுத்தைத் தாங்கியவனையே வெளுத்தொலை வெளிவரவிருக்கும் எழவைன்ன சந்தக்கனக் கால்வகுகளைச் செய்துவிடும் சிறப்பு நூலான புதியதல்... புதுமையுமல்ல... உங்கள் ஓவ்வொருவர் கையிலும் நீங்கூய்து கீழ்க்கே வேண்டும். நமது சமுதாயம் வழித்து எழு வேண்டும். உங்களின் தகுதியை, தரத்தை, ஆற்றகை, மனவார்த்தை, மனவுப்பையை நீங்களே உணர்ந்துகொள்ள உதவுவதை இந்துவால்.

வாசீகளே மனிதனை முழுமொயாக்கும். நல்ல சீமத்தோன்றே மனி தனை மனிதனாக்கும்.

நல்லதைச் சொல்வதும் நல்லதைச் சொல்வதும் புதியதல்ல... புதுமையுமல்ல..... கருத்தில் தீகழும் நூலைச் சுருத்து மனதை வளர்க்கும் அறிவீக் கருத்து.

மனம்விட்டுக் கொஞ்சம்.

ஆயிற்று!

பூமரச தயது ஆந்தாண்டு கலை இவக்கியப் பணிகை நிறைத்து
மூது ஆண்டிலும் கால்பதித்தாயிற்று.

ஆந்தாவது ஆண்டு நிறைவுப் போட்டுக்களையும் அறிவித்து
அவற்றில் பெற்றிட்டிய படைப்பாளர்களை அழைத்து
பரிசு வழங்கிக் கொரவித்து பூமரச ஆந்தாவது ஆண்டு
நிறைவினை மகிழ்வாகக் கொண்டு பட நினைத்தபொது
தாயக மண்ணில் துயரங்கள் மனத்தை வாட்டியது.

கூட்டுமே. இதுபோன்ற விழுாக்கள் இப்போதைய ஒழுஷ்நிலையில்
அவசியம்தானா? என்ற கீள்வி பெரிதாய் எழுந்து மனத்தை
அவைற்றிது.

புலம் பெயர் வாழ்வில் நாய்மண்ணுக்கும் நுமக்கும் உள்ளது
தெரப்புள் கொடி உறவு. இந்த உறவை எவராலும்
ஏதாவதும் இவருமில் கணாந்திரந்துவிட முடியாது.

அந்த மண்ணில் மகிழ்ச்சி நிலவினால் மகிழ்ந்தாடவும்
தும்பும் நிறைந்தால் தூஷித்துப் போகவும் இந்த உறவுதான்
ஆவாதாரமாக நிற்கிறது.

மூதுகணக்கள் சொத்தைகள் நுமக்கு இன்று நேற்று
வந்ததல்வெலை! எத்தையகாலமாக நாம் அதை அனுபவித்து
வருகிறோம். அதற்காக புலம்பெயர்ந்து நுமது
வாழ்வில் நாம் ஆற்ற மூண்டிய குடும்பங்களிலிருந்து நாம்
தூஷித்துவிடக் கூடாது! என்று உள்மனம் கட்டுகளையிட்டது.

பூமரச ஆந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக் கலை இவக்கிய மாலைக்கு
நான் குறித்தாயிற்று.

‘மத்தேஷ் மாரமா... பூவரச விழாவுக்கு நாங்கள் என்ற செய்யப் பொறும்?’

தெரிவும் தெராவைபேசியிலும் என்றீடும் ஆர்வமாய் மழுவையாய் கேட்கும் இளைய தலைமுறை...

‘இந்த முறை பூவரச விழா இல்லை... நீற்பாட்டுவும்...’
‘ஏன்...?’

‘எங்கடை நாட்டுவை சரியான சண்டை...!’

‘அதுக்கு...?’

‘இங்கை சந்தோஷமாய் நாங்கள் ஒய்வும் செய்யலுடையாது!'
‘ஓ.....!’

இரு சீழை என்றீடும் திருப்பிச் கேட்ட அள்

‘சண்டை எப்ப தெராடங்கின்றது?’

‘அது கண்காலும்...!’

‘அப்ப முந்தி நீங்கள் விழா நடத்தின்போது சண்டை இல்லையே? அப்ப நீங்கள் சும்மாலை இருந்துவிங்கள்? அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வாமல் நான் விவரத்தீர்த்தன்....

இவ்விவராண்டு நிறையின் போதும் என்கைத்தாக்கும் சோகங்கள்.....

பூவரச முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழா
பிடிமன் நகரில் முதல்முறையாக பெருமளவில் ஏற்பாடான தமிழ்க் கலை, இலக்கிய விழா
பல கலைஞர்களுக்கும் புதிய பல பகுப்பாளர்களுக்கும் அதுதான் முதல் மேடை.
இன்னும் ஒருவாரம் தான்...

திடீரை ஒரு மரணச் செய்தி வருகிறது!
எனது மகனையிலின் கடைசித்தநிலையில் கணவர்...
திருமணமாகி இரண்டாண்டுகள்....
மழுவை ஒன்றுகையில் மற்றொன்று தங்கயிற்றில்!
அகாவ மரணம்!
வீட்டுக்குள் ஒவங்கள்!

'இந்த நீலையில் பூலரசு விழா வேண்டும்!

நன்பர்கள் செய்திரார்கள்.

துண்புங்கள் எனக்கும் என் குடும்பத்துமர்க்கும் தான்.

விழாவை நான் நியூற்றுவதற்கும் இந்தஸைநார்' களாக

ஆர்வத்துடன் நீகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குவிசெய்து

முறைத்துவையாக மேடையேறப் பொரும்

அந்தக் கவலை, இவக்கிய ஆர்வவர்களின்

மானிராநிலை...?

முதற்கொண்டு முற்றிழும் கோணவு என்றாகிவிடரதா?

'வேண்டும் எம் விழாவை நியூற்று வேண்டும்.

பூலரசு விழா தனி ஒரு இந்துமக்கவிட்டாகத்

தடைப்பட வேண்டும்!' என்று நன்பர்களுடன் வாநாடு சொல்..

விழா சிறப்புற நடாத்தப்பட்டது.

அதில் அறிமுகமாகிய பல கவலாநார்கள் இன்று

வல்வெறு கலைத்துறைகளிலும் முன்னோயில் நிர்க்கிரார்கள்.

ஓய்க்க வலது ஆண்டுவிழா!

எவ்வள ஏற்பாடுகளும் ஆயத்துமரக்கியிருக்கி.

நாளை விழா!

இன்று அந்த அதிர்ச்சியூட்டும் செய்தி வருகிறது!

கௌரணவு கீட்டுவும் இன்னும் ஒண்பது பெரும்

இந்தியக் கு ப்படையினராய் கொவ்வுப்பட்டார்,

பொராள்களின் இழப்பு நாங்கீக்கிகளான்க் கூடுதலார்

விழாவில் பங்கு கொள்ளவிருந்து சீவு நன்பர்கள்

பங்கீர்க் குடியாமல் போகிறது!

'என்ன இது...பூலரசு விழாவின்பொது ஏதாவது ஒரு

துயரமான நீகழ்யு...?'.

மனம் தன் வல்வையையிலிருந்து சுற்றுத் தளர முயல்கிறது..

ஆண்டுரவது ஆண்டு விழா!

அவ்விவாரந் முறையும் ஒரு பத்திரிகை நன்பரை

சிறப்பு விருந்துவிருந்து அனுப்பாராய்

ஏற்கனவே ரீடு முடிவு குறித்தும்.

விறமொழியும் கற்போம்.

(டெராச் - தமிழ் பாடத்தொடர். 7.)

-தோமாஸ் வெல்.

legen- வைத்தல்

lege! வை, வைக்கவும்

legt! வையுங்கள்

legen Sie! வையுங்கள்.

நாம் ஒருவரைப் பார்த்து வை அல்லது வைக்கவும் எனச் சொல்லும்போது

Bitte lege! தயவுசெய்து வைக்கவும்!

du,ihr,Sie இதற்கேற்ப அமைந்திருப்பதைக் கவனிக்கவும்.

	du	ihr	Sie
legen	lege!	legt!	legen Sie!
வைத்தல்	வை	வையுங்கள்	வையுங்கள்

arbeiten	arbeite!	arbeitet!	arbeiten Sie!
வேலைசெய்தல்	வேலைசெய்	வேலைசெய்யுங்கள்	வேலைசெய்யுங்கள்

mitbringen	bringe mit!	bringt mit!	bringen Sie mit!
கொண்டுவருதல்	கொண்டுவா	கொண்டுவாருங்கள்	கொண்டுவாருங்கள்

fahren	fahre!	fahrt!	fahren Sie!
யணம்செய்தல்			

sprechen	sprich!	sprecht!	Sprechen Sie!
கதைத்தல்			

nehmen	nimm!	nehmt!	nehmen Sie!
எடுத்தல்			

sein	sei!	seid!	Seien Sie!
இருத்தல்			

□ ihr-நிங்கள் (பன்மை) Sie -நிங்கள் (ஓருமை) sein- இருத்தல்
உ-ம் Sie sind ruhig.
நிங்கள் அமைதியானவர்கள் அல்லது நிங்கள் அமைதியாக இருக்கின்றிருக்கள்.

Seien sie bitte ruhig!
தயவுசெய்து நிங்கள் அமைதியாக இருங்கள்!

இதோபேன்று நி எனச் சொல்லுமிடத்தில்
Sei bitte ruhig!

Seid ihr bitte ruhig ! தயவுசெய்து அமைதியாக இருங்கள்(பன்மை)

உ-ம்.

1. Bringen Sie mir das Buch!

புத்தகத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்.

2. Trinken Sie oft ein glas Milch!

அடிக்கடி ஒரு கிளாஸ் பால் குடியுங்கள்.

3. Kommen Sie heute abend zu mir!

இன்று மாலை என்னிடம் வாருங்கள்.

4. Rauchen Sie nicht so viele Zigaretten!

அதிகளவு புகைக்காத்திர்கள்.

5. Setzen sich bitte!

தயவுசெய்து அமருங்கள்.

6. Fahren Sie nicht so schnell!

வேகமாக ஓடாத்திர்கள்.

Haben Sie einen Mann gesehen?

நிங்கள் ஒரு ஆணைப் பார்த்திர்களா?

Ja, dort steht einer.

ஆம். அங்கே ஒருவர் நிற்கின்றார்.

Haben Sie hier Männer gesehen?

நிங்கள் இங்கே ஆண்களைப் பார்த்திர்களா?

Nein, hier waren keine.

இல்லை. இங்கே யாரும் இருக்கவில்லை. (இறந்தகாலம்)

stehen- நிற்றல்.

sehen- காணுதல், பார்த்தல்.

Ich brauche noch einen Apfel.

எனக்கு இன்னும் ஒரு அப்பிள் தேவை.

Hol doch einen!

போய் கொண்டுவா!

abholen - போய் கொண்டுவருதல்
 mitbringen - கொண்டுவருதல்
 hinbringen - கொண்டுபோதல்
 mitnehmen - எடுத்துச்செல்லுதல்

ich suche noch ein Heft.
 நான் இன்னுமிரு கொங்கியை தேடுகிறேன்.
 Da liegt doch eins.
 அதோ அங்கே ஒன்று கிடக்கிறது.
 Ich kaufe noch Brot.
 நான் இன்னும் பான் வாங்குகின்றேன்.
 Ich habe keins mehr.
 என்னிடம் மேலதிகமாகவில்லை.
 □ Keins mehr எனக் குறிப்பிட்டது பான் இல்லைவில்லாம் விற்பனையாகிவிட்டது என்பதை விவரங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

Hast du Tomaten?
 உன்னிடம் தக்காளி உண்டா? (நீ தக்காளி வைத்திருக்கிறாயா?)
 Ja, ich habe welche in den Korb gelegt.
 ஆம், ஏதோ கூடைக்குள் வைத்திருக்கிறேன்.

der Korb-கூடை
 ein-ஒன்று
 kein-இல்லை.

eins-ஒன்று
 zwei-இரண்டு
 drei-மூன்று
 vier-நாலு
 fünf-ஐந்து
 sechs-ஆறு
 sieben-எழு
 acht-எட்டு
 neuen- ஒண்பது
 zehn- பத்து
 zwanzig-இருபது
 hundert-நூறு
 tausend-ஆயிரம்

erste-முதலாவது
 zweite-இரண்டாவது
 dritte-மூன்றாவது
 vierte-நாலாவது
 fünfte-ஐந்தாவது
 sechste-ஆறாவது
 siebte- எழாவது
 achte-எட்டாவது
 neunte-ஒண்பதாவது
 Zehnte-பத்தாவது
 zwanzigste-இருபதாவது
 hunderste-நூறாவது
 tausendste-ஆயிராவது

die Frau - பெண் alt-வயது
 வயதான பெண் எனக் கொல்லும்தோது -
 die alte Frau.

das Mädchen - சிறுமி schön-அழகான
 das schöne Mädchen - அழகான சிறுமி

das Haus - வீடு klein-சிறியது
 das kleine Haus சிறிய வீடு

die Stadt - நகர் groß-பெரிய
 die große Stadt - பெரிய நகர்.

die Frau - பெண்.	die Frauen - பெண்கள்
das Mädchen - சிறுமி	die Mädchen - சிறுமிகள்
das Haus - வீடு	die Häuser வீடுகள்
die Stadt - நகரம்	die Städte நகரங்கள்.

schlecht - கூடுது(காாது)	gut - நல்லது
leer - வெறுமை(ஒன்றுமில்லை)	voll - நிறைய
leicht - இலகுவானது	schwer - கடுமையானது
dunkel - இருாடு	hell - வெளிச்சம்
billig - மலிவு	teuer - விலை
zufrieden - திருப்தி	unzufrieden - அதிருப்தி

இந்தப் பாடத் தொடரின் வாசகர்களுக்கு!

பிறமொழி கற்போம் என்னும் டொச் - தமிழ் பாடத்தொடர் அடிப்படை டொச் அறிவு பெற்றுள்ளவர்கள் தொடர்ந்து இலக்கணத்துடன் பேசவும். எழுதவும் கற்றுக்கொள்வதற்காக வெளியிடப்படுகிறது. இந்தப் பாடத்தொடரில் உங்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு திரு தோழாஸ் வெல் பதிலளிப்பார்.

எழுதுங்கள்!

கைக்கெட்டாத கைமாந்த்ருக்கள்!

(37ம்பக்கத்தொடர்ச்சி)

“குஞ்சாச்சி, கம்மாகிடக்கிற சங்கை ஊதிக்கெடுக்காதையனே. பேந்து நாங்கள் தேருக்குப் போனமாதிரித்தான்.”

“அப்ப தேருக்குப் போகேலையே?”

“நீங்கள் இருக்கேக்கை எங்களுக்கென்னகவலை. குஞ்சாச்சி! இப்ப நீங்கள்தான் எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேணும்...”

“என்ன செலவுக்கு காக கீக வேணுமே. ஐயோ நம்பியவை, இன்னும் அந்தாள் காசனுப்போல்லை. அரிசி, மா, கிளியென்டு கந்தையா கடைக்கொப்பியிலையும் கடன் ஏறிக்கொண்டு போகுது. கோழிமுட்டை மூன்டு இருக்கு தாறன். கந்தையான்றை கடையிலை குடுத்து ஏதாலும் காக வாங்கிக் கொண்டு போங்கோவன்...”

என்னதான் இருந்தாலும் சோதர் குஞ்சாச்சியின் மனமே தங்கம்தான். எவர் கேட்டாலும் இல்லை என்று கூறாமல் உள்ளதைப் பசிந்துகொடுத்து உதவும் குணம்.

“குஞ்சாச்சி! எங்களுக்குக் காகதேவையில்லை.கோவிலுக்குக் காந்தஸ்டையோடை போறது வடிவாயே இருக்கும். கந்தசாமி அண்ணற்றை வேட்டி இருந்தால் தாங்கோவன். கட்டிப் போட்டுக் கொண்டு வந்து தாறும்...”

“தாறத்திலை ஒண்டுமில்லை.... வேட்டு பவுத்திரம். பிச்க்கினாலும் பறுவாயில்லை. தோய்ச்சுப் போலாம். கிழிச்சுப் போநைதையுங்கோ. பேந்து அந்தாளைட காலந் தன்னேலாது. ஆரைக் கேட்டிட குடுத்தனி எண்டு நாய்மாதிரிக் குரைக்கும்...”

சோதர் அவர்களுக்குக் குஞ்சாச்சி. அவளின் கணவர் அண்ணர். என்ன உறவுமுறையோ? — ஹார் அவ்வாறுதான் அழைத்தாலும் அவர்களும் அழைத்தார்கள்.

அகலக் கரைவைந்த நாலுமுழுப் பருத்திவேட்டிகளில் பக்திமான்களாக ஜவரும் சைக்கிள்களை எடுத்துக்கொண்டு வெளியேற ஆயத்தமானபோது, தேவன் தலையைச் சொற்றந்தான்.

“குஞ்சாச்சி....”

“என்னடா....”

“அந்த முட்டை மூன்டு....”

(இன்னும் வரும்)

பூவரச ஸ்ரீ நான்...!

பூவரச இனிய தமிழ் ஏடு
ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி
வாசகர்களிடையே நடாத்திய

பூவரச பற்றி நான்
என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரைப்போட்டியில்
சிறப்புப் பரிசுகளைப் பெறும் கட்டுரைகளை எழுதியவர்கள்

திரு. எஸ். ஆர். நிஸ்தார். (ஜெர்மனி)

திரு. அ. வேணுகோபாலன் (ஜெர்மனி)

திரு. இராஜன் முருகவேல் (ஜெர்மனி)

முதல்விழாவில் நண்பர் திரு வீ.ஆர்.மருதாஜா(முன்னாள் வீரகேசர்)

இரண்டாவது ஆண்டுவிழாவில் நண்பர்

திரு நயகன விஜயன்(அசீரியர். துமிழுறுவி-பெண்மை)

மூன்றாவது ஆண்டு விழாவில் நண்பர் திரு எஸ்.எல். குநநாதன் (ஆசீரியர். சூழநாடு)

நான்காவது ஆண்டுவிழாவில்

நண்பர் கெ.எஸ்.சிவகுமாரன் (ஆசீரியர். வெற்றிமை)

மூன்றாவது ஆண்டுவிழாவிற்கான ஏற்பாடுகளை
முடித்தாயிற்று.

முதல்நாள் புறப்பட்டுவருவதாக திரு.குநநாதன்
அறிவித்திருந்தார்.

ஆனால் அன்றீவு தொலைபேசியில் அந்த அதிர்ச்சியான
செய்தி மருக்கிறது.

‘சூழநாடு அலுவலகம் தீக்கிறையாக்கப்பட்டுள்ளது’
அதிர்ந்துபொகிறேன் நான்.

ஒங்கொராண்டும் ஏதாவது ஒரு தொழிறை
பூர்வ ஆண்டுவிழாவின்போது நிகழ்கிறதே ஏன்?
எனக்குப்புரியவில்லை.

நான்காவது ஆண்டுவிழாவிலும் ஏதாவது நடக்கப் பொகிறது
என்று சில நண்பர்கள் எதிர்பார்க்கிறேன் தொடங்கியிட்டார்கள்.

ஆனால்-

எதுமும் நடக்கவில்லை!

நிம்மதிப் பெருமூச்சமிட்டு நிகழ்ச்சிகளை முடித்தோம்!

தாயகுத்தின் மீதும் தாய்மன்றைன் மீதும்

கொண்ட பற்றாடுவால்

துமிழர்களாக வாழு--அடுத்த தலைமுறையையும்
துமிழர்களாக்கிவை வாழுவதைக்க

நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகளிலிருந்து

புலம் பெயர்ந்த நாம் தளர்ந்துபோய்கிட்டால்

இங்கே பிறந்து வளரும் ஒரு தலைமுறையின்

எதிர்காலம் என்றை

பூமிரசு தய்து ஒருந்தாயது ஆண்டு நினைவுக் கலை இவக்கிய மாதவையை நினைவு செய்தது.

ஆனால் ஒவ்வொராண்டிற்கொல்ல பெரும்பாலான கலைஞர்கள் உற்சாகமான் அதை நிகழ்த்தலுடையாமல் மனம் அழுதும் வெறுகை பரவிக்கிட்டு நிற்கு.

நான் மட்டுமல்ல பங்குகொண்ட பெரும்பாலான கலைஞர்கள் இந்த ஒய்விலேலையை இருந்தார்கள்.

இவைய தலைமுறைகள் மட்டும் கிடைக்கின்றன அவர்கள் தந்தீர்கள் கூட வைக்கின்றன சொன்னிட்டு அழுதுமான்.

பெருமளவிலான பகுதி ப்பாளர்களும் வாசகர்களும் அயல் மாநிலங்களிலிருந்தும் அயல் நாடுகளிலிருந்தும் வருகை தந்திருந்தது பூமிரசின் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழுமான பற்றுத்தை விவரிப்பார்த்துவதாய் இருந்தது.

அன்று நன்றி சொல்ல நேரமின்ற விழா அழுவற்றது.

நான் யாருக்கு நன்றி சொல்வது?

‘பூமிரச எங்கள் இதைய தமிழ் ஏடு பூமிரச விழா எங்கள் விழா! என்று முன்னில்லை காரியமாற்றும் கலைஞர்களுக்கும் பகுதி ப்பாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் நன்றி சொல்ல நான்யார்?

நானும் உங்களில் இருக்கன்.

ஆனாலும் பூமிரசின் ஆசிரியன் என்ற முறையில் அனைவர்க்கும் நன்றி சொல்ல வேண்டிய கட்டுமை என்றுதூதயா.

இவ்வாறும் காலங்களென்றும் நாங்கள் மகிழ்வுடன் நம் தமிழுக்கு விழா எடுக்கும் காலமாக தாயக மன்றங்கள் அமைப்புக்கும் காலமாக அமைய இறையருள் வேண்டி நமது நிறாண்ட்ரையில் திரை ரஸ்ஹாம்!

அம்பு ஸ்-
உங்கள்
இந்துமகோம்

முத்துக்கள் முன்று
-கதம்பம்-

குடும்ப தீவிரக்கிய மாண்பு.

புதிய

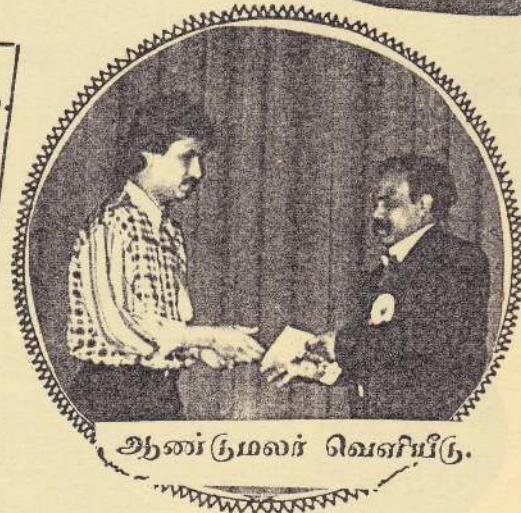
இனிய தமிழ் எடு
ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக்
களை, ஜிலக்ஷி மாணை.

முதன்தியம்.

'மனிதர்க்கே!

—மழலையர் நவீனநடனம்.

தின்குமலர் வெளியிடு.